

Onze Vogels

NUMMER 1 | JANUARI | 2026

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

de Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

BirdSupply.nl

ALLES OP HET GEBIED VAN VOGELS

Gratis verzending vanaf € 75,00

Gratis spaaractie
Voor 16:00 uur besteld,
de volgende dag in huis

Nestkast
LED verlichting
Vogelzaden
Vogelhuisjes
Aluminium broedkooien
Kunststof broedkooien
Vluchtkooien
Benodigheden
Buiten
Kip/Duif
Kooien
Vogelvoer
Nesten

BESTEL SNEL OP BIRDSUPPLY.NL

Birdsupply.nl
Nijverdalseweg 6, 8106 AC Mariënheem
T. 085-0602257 | E. info@birdsupply.nl

Minder verspillen en meer recyclen met Fauna

Maak kennis met onze nieuwe productlijn,
gemaakt van gerecyclede drankverpakkingen.

100% gerecycled

Fauna favoriet!
Fauna is gespecialiseerd in benodigheden voor vogels, vogelkweek en voliëres. Binnen de vogelwereld is Fauna dan ook een gevestigde naam die staat voor goede en kwalitatief hoogwaardige producten.

Kijk op onze website voor het complete assortiment en vraag ernaar bij uw groothandel/winkelier.

www.faunabirdproducts.com

Fauna
Fauna Birdproducts

U kunt 'm weer bestellen
NBVV-KALENDER 2026

Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers-NBVV 2026

Zwarte eek - Spinel (vrijwillig) - Goudke (vrijwillig) - 2026

€ 3,50

Februari

Te bestellen via uw afdeling of de NBVV webshop
shop.nbv.nl

steeltjes

rozenbottels

heel

gepunt

smalle

grote

haver

www.BAROEN.NL

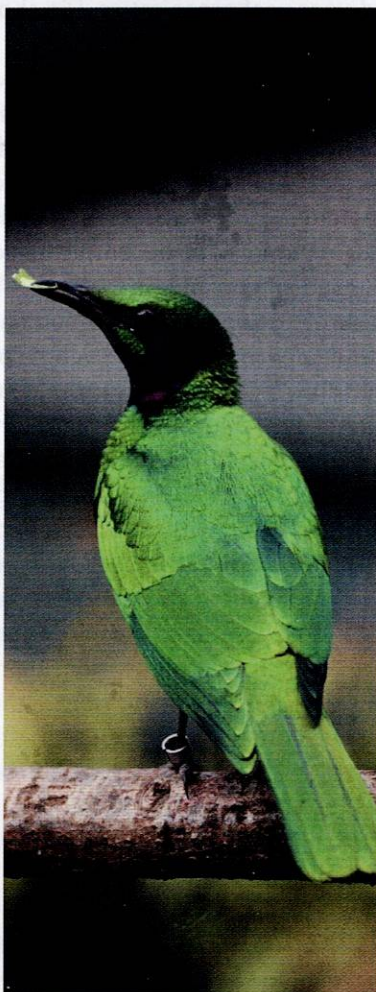
INHOUD

de Vogelvrienden Krimpen ald IJssel

In deze uitgave

Kleurkanarie: Agaatpastel Geel Intensief	5
Een gewaarschuwd vogelliefhebber telt voor twee	6
Vogelhobby belevingen	8
Veeronderzoek	9
De goudfazant en andere exoten	10
Raapzaad en koolzaad	11
Edelpapegaaien, bijzondere vogels	12

14 Absoluut onnodig en schade- lijk voor vogelliefhebbers
15 Braamsluiper
16 In de keuken van... Bart Houben uit Swalmen
18 Kweekverslag bijeneters 2021 - 2024
22 Interview met Mathieu Billy
25 Kanarie broedkooitje
26 Alle begin is moeilijk...

En verder

4	Column voorzitter
28	Column keurmeester
29	Bondsmededelingen
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Pop Vosmaer edelpapegaai
© Iggino van Bael

"Een Nieuw Jaar"

Albert Zomer, voorzitter

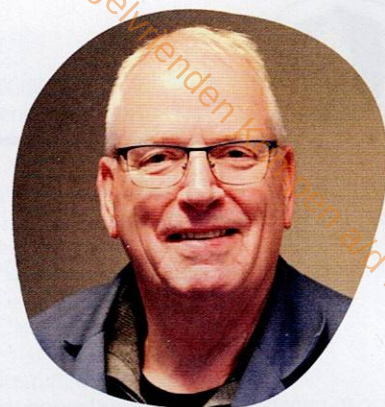
Dat begin je natuurlijk met een opdracht "Gelukkig Nieuwjaar", de jaarwisseling is weer voorbij en hopelijk heeft al het geknal u geen vogels gekost. Men spreekt er al lang over, maar of wij het ooit gaan meemaken, dat geruisloze nieuwjaar zonder knallend vuurwerk, dat vraag ik mij af. Voor het milieu, voor onze huisdieren en ook voor vingers, handen en andere ledematen zou het misschien wel het beste zijn.

Zoals elk jaar steek ik geen vuurwerk af, ik ga wel naar buiten om te kijken, ook dit jaar weer. Een heel spektakel. Er gaat wat de lucht in, ach en wat nu knalt, knalt straks niet bij een of andere voordeur of bij een politieman onder de auto. Zelf ga ik naar buiten omdat ik zie en weet dat de knallen komen. Een overblijfsel van mijn verblijf in oorlogsgebieden, de schrikreactie bij onverwachtse knallen. Bij het buiten staan kan ik er dan alvast maar rekening mee houden.

Op het moment dat ik dit voorwoord schrijf is de inschrijving van de Mondial, maar ook die van de NK te Hardenberg nog niet bekend. Ik kijk er al wel reikhalzend naar uit, niet zozeer naar de Mondial aantallen, dat zal wel okay zijn want ik gun onze zuiderburen heel veel vogels, maar meer naar de aantallen van Hardenberg. Ik hoop dat de liefhebbers de NBvV niet vergeten, want links of rechtsom de Mondial zo dicht bij huis zal gevolgen hebben voor de aantallen op het NK. Ik hoop dat het mee gaat vallen.

Het lijkt bijna traditiegetrouw want in het einde van 2025 heeft vogelgriep weer gezorgd voor een aantal afgelastingen in het land. Zeer teleurstellend voor veel organisaties. Die shows werden geconfronteerd met een 10 km zone en een 30 dagen periode van niet mogen "bewegen" van vogels. Het is soms om triest van te worden. Geen effecten op onze vogels en toch geconfronteerd worden met maatregelen. Wij verlangen naar de entplicht voor pluimvee, of een andere maatregel zodat shows gewoon door kunnen gaan. Maar daar waar er al lang over gesproken wordt, blijft de beslissing en de uitvoering uit. Teleurstellend! Een vervelende bijkomstigheid was dat iedereen het buiten de officiële mededelingen om, weer beter wist. Jammer genoeg werken onduidelijke antwoorden van zowel de helpdesk van de RVO als van de NVWA dit soort zaken in de hand, maar ook de geruchtenstroom binnen NBvV geledingen. De site wordt schijnbaar niet goed gelezen en toch staat alles er duidelijk in. Het bondsbureau, hoofdbestuurders, maar ook de CIE DE&W hebben enorm last gehad van alle onnodige vragen.

Op het moment dat dit blad in de bus valt, zullen de uitslagen van de Mondial ook al bijna bekend zijn of op korte termijn bekend gemaakt worden. Het is toch wel weer een "eer" om je naam op te zien duiken in de erelijst. Uiteraard doen mijn vogels ook weer mee, maar of ik er nu bij zit dat is punt twee. De uitdaging zit hem in het meespelen in een totaal andere groep, we gaan het zien. Maar in ieder geval wil ik alle be-

trokken medewerkers, die het ook nu weer mogelijk maken überhaupt mee te kunnen doen, alvast bedanken. Heeft u een ereprijs gewonnen dan alvast van harte gefeliciteerd.

Tsja en dan breekt er weer een tijd van kweken (sorry fokken) aan. Direct na de NK gaan de vogels bij elkaar en mijn ervaring is dat juist de vogels die van een grote show afkomen als eerste de eieren leggen. Deze zijn meestal in de beste conditie. Dus meespelen met shows is echt niet nadelig voor vogels, mits niet te veel shows voor dezelfde vogels en een goede verzorging plaats heeft gevonden.

Elk jaar herhaal ik toch wel het principe voor een goede kweek. Uiteraard zullen er collega's rondlopen op het NK die al roepen dat de jongen alweer in de nesten liggen. Ik doe daar nooit zoveel op uit. Het is niet dat wij als vogelliefhebber er klaar voor moeten zijn, maar de vogels die u wilt gaan paren die gereed moeten zijn, qua conditie, het aantal lichturen en de temperatuur. Laat u niet verleiden tot het snel bij elkaar zetten van vogels, omdat anderen al jongen hebben en u nog niet.

Een mooi jaar toegewenst en vooral, ten bate van de NBvV, een hele goede kweek!

Voorspoedig 2026 gewenst!

Kleurkanarie: Agaatpastel Geel Intensief

Even hardop denken...

© Constant van Santen

De start van een nieuwe serie. Op verzoek van uw redacteur gaan wij de komende tijd een kleurenfoto van een vogel kort en bondig voor u onder de loep nemen. Niet om de kweker op de korrel te nemen, maar om u te helpen bij de beoefening van uw liefhebberij. Hoe kijkt u naar een vogel en wat er aan te doen.

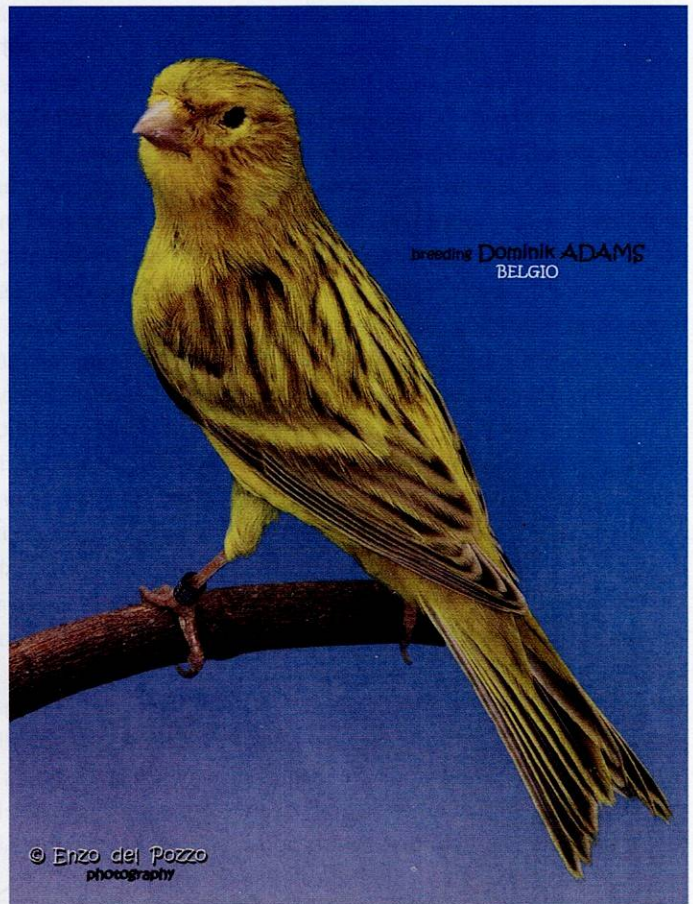
De eerste blik zegt veel. Fier op de poten, strak in de veren en een model geheel in harmonie. Mooie forse kop. Een vogel waar je met plezier naar kijkt en welke je heel graag op een tentoonstelling bewondert. Absoluut.

Een agaatpastel geel intensieve vogel, prachtig geheel intensief en uitstekend doorgekleurd. De pigment tekening is mooi uniform.

Een agaatpastel moet vrij van phaeomelanine zijn en is derhalve een azul vogel. De azul factor zal deze vogel in de nakweek snel een ietsje meer pigment geven waardoor een iets lichte aanzet van de bestreping rond de snavel wordt opgeheven. Ook letten wij tegenwoordig op de tekening op de rug en flanken van de agaat(pastel) vogels en prefereren wij een goede onderbroken bestreping. Deze ligt wel in lijn maar is te weinig onderbroken. Korter dus! Denk er om: deze opmerkingen zorgen er niet voor dat deze mooie vogel ineens wordt "weg" gezet. Het blijft een mooie vogel maar we noemen hier wel de ontwikkelingspunten. Deze opmerkingen gelden natuurlijk ook voor de andere pastellen in het agaat en zelfs voor de agaat klassieke vogels.

In de internationale standaard wordt een korte, grijs zwart onderbroken bestreping gevraagd waarvan de grote bevedering een parelgrijze omzoming toont. Dit laatste is bij de goed intensieve vogels nauwelijks meer waarneembaar en ingevuld door de lipochroomkleur. De baardtekening is duidelijk waarneembaar. Een zeer lichte melanisatie van de hoorndelen wordt in de standaard toegestaan. Dat is bij de vogel op de foto echter op het randje.

Vroeger paarden wij de agaatpastel veelvuldig aan een klassieke om pigment te halen. Dat is nu niet meer nodig. U kunt gerust pastel op pastel kweken en uit de meerdere pastellen de juiste kweekvogels selecteren. Mocht u vinden dat er aan model, bevedering of karaktereigenschappen wat verbeterd moet worden, is een terugparing naar een klassieke agaat gele vogel gewenst. Wel in het azul natuurlijk en u stelt alle eisen aan model, pigment, tekening en lipochroom. Dat terug paren doen wij veelal met een pop, zodat wij direct pastel jonge poppen verwerven. De pastel-

factor is geslachtsgebonden waardoor deze op het X-chromosoom ligt en bij de pop maar een maal aanwezig hoeft te zijn en bij de man in beide X-chromosomen.

De mooie lipochroomkleur van deze vogel is niet direct bij de rui van toepassing. De lipochroomkleur moet zich enige tijd ontwikkelen. De vogel moet in conditie komen heet dat. Na enige tijd komt de glans op de veren en zal de gele kleur volledig ontwikkeld zijn. De pigment tekening toont zich dan tevens wat scherper. Regelmatig badwater, of de vogel met een plantenspuit licht benevelen bevordert dat.

Een gewaarschuwd vogelliefhebber telt voor twee:

waarom ook uitheemse Bijlage B-vogels een ring en register verdienen

mr. E. Philippi-Gho, CITES-specialist

In eerdere artikelen in dit tijdschrift en een aparte bijlage heb ik al gewezen op de risico's die je als houder van uitheemse Bijlage B-vogels loopt wanneer de herkomst van je vogels niet sluitend gedocumenteerd is. Helaas is dat geen theoretisch risico. Ik kom terug op dit onderwerp omdat ik momenteel in meerdere dossiers zie hoe ernstig het mis kan gaan.

In een lopende bestuurlijke handhavingszaak lukt het me – met heel veel moeite – om een deel van de uitheemse Bijlage B-vogels van een cliënt terug te traceren naar de legale oorsprong. Maar de vogels waarbij dit niet lukt, en dat is een aanzienlijk aantal, zullen in bewaring worden genomen, zelfs vogels die al meer dan 10 jaar in bezit zijn van de houder en waarvan de ouderdieren bekend zijn, maar de grootouderdieren niet en er daarom geen legale herkomst kan worden aangetoond

volgens de criteria van RVO.

In een strafprocedure zie ik hoe weinig ruimte er is om ontbrekende informatie alsnog aan te vullen. De druk van vervolging, het risico op strafrechtelijke veroordeling en de korte termijnen maken het bijna onmogelijk om nog te achterhalen hoe het zit – zelfs als je daartoe bereid bent. Zowel de officier van Justitie als de Rechtbank nemen ieder vermoeden van illegale handel zeer hoog op en zijn gebrand op een veroordeling als niet op het moment van controle alles op orde is en de legale herkomst meteen duidelijk.

En in een derde zaak, waarin een houder er wél voor kiest om, voordat er sprake is van handhaving, alles alsnog zorgvuldig in kaart te brengen, zie ik hoe enorm veel tijd en energie het kost om de herkomst van zijn uitheemse Bijlage B vogels te re-

construeren. Ondanks zijn inzet loopt ook deze persoon aanzienlijk risico omdat essentiële schakels in de overdracht ontbreken of onvindbaar zijn.

Juist daarom wil ik nogmaals onderstrepen hoe belangrijk het is om al vanaf het begin zorgvuldig te zijn: ringen, register, kwekersinformatie – ook als het niet verplicht is. Want als het erop aankomt, moet je alles in één keer kunnen aantonen.

CITES: bewijslast ligt bij de houder

Wat veel houders zich onvoldoende realiseren, is dat de bewijslast bij de houder ligt. Je bent verplicht om aan te tonen dat een uitheemse Bijlage B-vogel op één van de volgende drie manieren rechtmatig is verkregen:

1. Preconventie – het dier is verworven vóórdat de soort onder CITES-bescherming viel;
2. Rechtmatig ingevoerd – er is een geldige invoervergunning afgegeven voor de betrokken vogel;
3. Gefokt binnen de EU – het dier is in de EU gefokt uit ouderdieren die zelf legaal zijn verkregen via één van de twee bovenstaande routes.

Als je geen van deze drie sporen kunt volgen, kun je juridisch niet aantonen dat het dier rechtmatig is verkregen. En dat risico is groter dan men denkt: zelfs mét overdrachtsverklaring en/of ring is er geen aantoonbaar legale herkomst als deze documenten niet leiden naar een invoervergunning of preconventiedier.

Het juridische gat: ongeringd of niet-traceerbaar

Ik zie dit in de praktijk telkens weer. Uit-

Rijksvogel
© H. Branje

heemse Bijlage B-vogels die al jaren in bezit zijn, ogenschijnlijk legaal verkregen, goed verzorgd, voorzien van ring of overdrachtsverklaring – maar tóch leidt dat niet tot een sluitend bewijs. De reden? De ring bevat geen traceerbaar kwekersnummer of is afgegeven door een onbekende partij. Een ring met enkel een kenmerk zonder bond van afgifte en zonder kwekersnummer werkt ook niet. En zonder ring of met een ring waarvan niet is vastgelegd wie de kweker was, is het meteen al onmogelijk om de overdrachtsketen juridisch sluitend te maken.

Ringbonden als onmisbare schakel

Ringbonden beschikken over een cruciale sleutel in dit verhaal. Zij geven de naadloos gesloten pootringen af en koppelen die aan het kwekersnummer van de aanvrager. Maar vanwege de privacywetgeving (AVG) mogen zij zonder toestemming van de kweker deze gegevens niet zomaar delen. Dit betekent dat een houder die in de problemen komt met een ring waarvan de afgifte niet te herleiden is, juridisch klem zit – tenzij de bond actief meedenkt en meehelpt.

Daar ligt een enorme verantwoordelijkheid, maar ook een kans. Ringbonden kunnen hun leden daadwerkelijk beschermen door in zulke gevallen zelf contact op te nemen met de betreffende kweker en na toestemming te bemiddelen of de herkomst te bevestigen. In de meeste gevallen is dat voldoende om een ontbrekende schakel in de traceerbaarheid te herstellen.

Daarnaast is het van groot belang dat ringbonden een lijst opstellen met een overzicht van de kenmerken van alle ringbonden die actief zijn (of waren) binnen Europa. Zo kunnen houders beter herkennen waar een ring vandaan komt en in welk land zij moeten zoeken. Zelf ben ik inmiddels begonnen met het verzamelen van deze gegevens en werk aan een lijst die dit overzicht biedt, zodat houders beter voorbereid zijn.

Het zou daarbij nóg beter zijn als ringbonden nauw samenwerken, zodat zij contact met elkaar opnemen als een lid van de ene vogelbond informatie nodig

heeft over een ring die is afgegeven door een andere vogelbond, niet alleen binnen Nederland, maar binnen de hele EU,

Wat kun je als liefhebber doen?

Wat kun jij als kweker of vogelhouder zelf doen om jezelf te beschermen?

- Ring je uitheemse Bijlage B-vogels altijd, ook al is het niet wettelijk verplicht.
- Gebruik naadloos gesloten pootringen met een kwekersnummer via een erkende ringbond.
- Houd gewoon het register bij zoals ook verplicht voor CITES A-vogels, en let er vooral op dat de kweker bekend is en als het en geïmporteerde vogel is: vraag de kopie van de invoervergunning of tenminste het nummer van de invoervergunning.
- Vraag bij aankoop altijd om een overdrachtsverklaring volgens het model dat op de website van RVO staat en controleer of de vogel traceerbaar is.
- Bewaar communicatie over de aanschaf: foto's, e-mails, appjes – elk puzzelstukje telt.

Tot slot

Zolang jij als houder verplicht bent om de legale herkomst van je uitheemse Bijlage B-vogel aan te tonen, is het essentieel dat de hele overdrachtsketen gedocumenteerd is. Geen ring of een onduidelijke ring

betekent geen bewijs – en dat maakt het houden van uitheemse Bijlage B-vogels juridisch risicovol. Gelukkig zijn er oplossingen. Met een goede ring, een sluitend register en de samenwerking van de ringbond kun je die risico's grotendeels wegnemen.

Redactie: hoe kun je zelf checken of jouw vogelsoort in Annex B staat

1. Ga naar de website van de NBvV. In hoofdmenu kies 'RINGEN' en vervolgens 'CITES'.
2. Als vogelliefhebber kun je het best je eigen vogels checken op <http://speciesplus.net>. Je voert de wetenschappelijke naam in van je vogels en je ziet onmiddellijk of en onder welke CITES appendix je vogels vallen. Verder kun je je op de site van het RVO abonneren op de CITES nieuwsbrief. Dan krijg je iedere toekomstige wijziging aangemeld middels deze nieuwsbrief per e-mail.

Vogelhobby belevingen

Luchtvochtigheid in de kweekruimte

Henk van Hout

Maandelijks artikelen over de vogelhobby in de meest brede zin van het woord. Geschreven door Henk van Hout. Evaluatiekweek 3; vogels houden puur voor het plezier.

Op facebook, Instagram en andere sociaal media zie je de meest uiteenlopende verhalen voorkomen over de luchtvochtigheid in de kweekruimten. Wat me steeds opvalt is de grote variatie in de geplaatste berichten. Maar hoe zit het nou eigenlijk precies?

De luchtvochtigheidsgraad is zeker tijdens de kweek een van de belangrijkste factoren! En natuurlijk kun je ook hier zeggen: de natuur zal het zelf wel regelen en natuurlijk is dat ook zo. Maar we moeten wel goed in de gaten houden dat we doorgaans niet in de open natuur bezig zijn, maar in een gesloten ruimte waar natuurlijk middels ventilatie de nodige luchtverversing plaats vindt en daarmee verse zuurstof binnen gebracht wordt. Als we in een open buitenvolière kweken dan zijn we geheel aan de natuur overgeleverd en zullen we geen invloed uit kunnen oefenen op de luchtvochtigheid of temperatuur en inderdaad zal de natuur en de vogels het hier zelf moeten regelen alsdan moeten accepteren dat het is zoals het is met mogelijk alle gevolgen daaraan verbonden. De broedende vogel kan net als de mussen onder het dak een zo droog mogelijke plek

zoeken om zijn nest te maken en het door broeden en warm houden van de eitjes het legsel zo droog mogelijk houden. Wordt het té droog dan zal de pop haar onderlichaam nat maken en zo het legsel bevochtigen. Maar als de weersomstandigheden te extreem worden zal ook in de vrije natuur gezinsuitbreiding niet naar wens verlopen.

In onze kweekruimte moet de luchtvochtigheidsgraad rond de 60 a 70 % liggen. Indien te laag is de kans op jongen dood in het ei door uitdroging redelijk groot. Is de vochtigheidsgraad te hoog dan is de kans op schimmelvorming, ook in het nest, zeer groot met alle gevolgen van dien. Tevens zullen de jongen of te hard groeien in het ei, het vlies onder de schaal té sterk worden waardoor uitkomen belemmerd wordt of zal het jong in het ei verdrinken door het vocht. Vocht (water) bijbrengen in de kweekruimte is niet moeilijk, mits de droogte niet ontstaat door vorst bij noordoosten wind want we krijgen dan het zogeheten vriesdroogeffect. Soms droogt de lucht dan sneller dan we middels een luchtbevochtiger of gewoon water sprenken of verdampen bij kunnen brengen. Ontvochtigen kan ook door ofwel temperatuur te verhogen ofwel een luchtontvochtiger te plaatsen. In vochtige perioden kan zo'n apparaat 5 tot 10 liter water per dag uit de ruimte halen. Een of twee goede haarhygrometers in de ruimte zullen de waarde van de luchtvochtigheidsgraad perfect aangeven. Wellicht zult u nu zeggen laat de natuur het hier zelf maar regelen, en op zich is dat begrijpelijk; maar die natuur heeft lang niet voor 100% toegang tot onze kweekruimten. Daarbij moeten we ook niet uit het oog verliezen dat ons klimaat sterk verandert waarbij hevige regen (dus hoge vochtigheid) voortaan meer

normaal dan uitzondering is. Harde schrale wind en veel noordoostenwind medio februari zijn ook geen uitzonderingen meer. Wellicht is bovenstaand artikel ook nuttig wanneer u eens terugdenkt aan de kweekresultaten van afgelopen jaar en uw plannen voor komende kweekseizoen.

Enne....tot slot.....verplaats jezelf eens in een vochtig huis, met vochtige kleren of een vochtig bed.....

Let bij een luchtontvochtiger op dat de capaciteit van het apparaat toereikend is voor de inhoud van de ruimte en vergeet niet regelmatig het filter schoon te maken voor een goede en hygiënische werking.

Ik wens jullie veel succes en wijsheid.

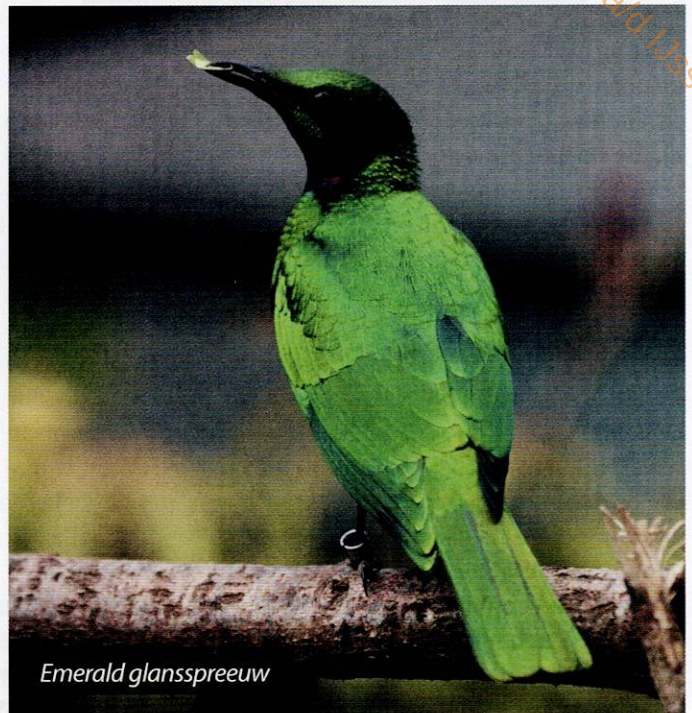
Veeronderzoek

Michaël Nicolai

Van de glinsterende veren van een glansspreeuw tot het dieprode verenkleed van een rode kardinaal, of de regenboogkleuren van een papegaai – vogels behoren tot de meest kleurrijke wezens op aarde. Deze kleuren zijn niet toevallig ontstaan; ze spelen een belangrijke rol in het leven van vogels. Ze helpen bij het aantrekken van partners, het afschrikken van vijanden en zelfs bij het reguleren van de lichaamstemperatuur. Niet verwonderlijk dus dat de kleuren van vogelveren nog steeds een actief onderzoeksveld zijn voor zowel ornithologen als evolutiebiologen.

De schitterende tinten van vogels worden op twee manieren gevormd: door pigmenten en door structurele kleuring. Pigmenten, zoals melaninen en carotenoïden, zorgen voor de basiskleuren van veren: van zwart en bruin tot geel en rood. In sommige vogelgroepen, zoals papegaaien, toerako's en pinguïns, komen bovendien soortspecifieke pigmenten voor (respectievelijk psittacofulvinen, turacine en turacoverdine, en sphenicidine) die verantwoordelijk zijn voor hun unieke kleuren.

Een tweede manier waarop kleur ontstaat, is via structurele kleuring. Hierbij wordt het licht op een bijzondere manier weerkaatst en gebroken door microscopisch kleine structuren in verschillende delen van de veer. Een veer bestaat uit verschillende delen die samen zorgen voor haar vorm en functie. In het midden loopt de schacht, een stevige as die de veer steun geeft en alles bij elkaar houdt. Aan de schacht zitten de baarden, dunne takjes die de veer haar brede, veerachtige vorm geven. Aan deze baarden zitten

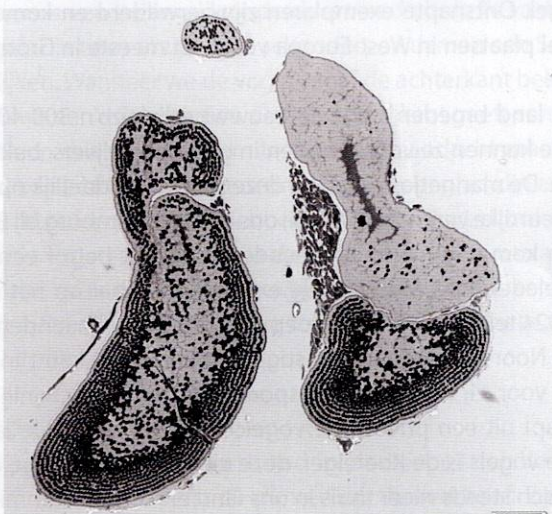
Emerald glansspreeuw

nog kleinere vertakkingen, de baardjes, soms ook wel haakjes genoemd.

Wanneer het licht interageert met geordende keratine in de baarden dan krijg je niet-iriserende veren (de kleur is het zelfde onafhankelijk van de hoek waaruit je de veer bekijkt). Dit leidt vaak tot blauwe kleuren (zoals bij het blauwkop blauwfazantje), die samen met gele pigmenten een groene kleur kunnen vormen (zoals bij grasparkieten). Wanneer de structuren zich bevinden in de haakjes, dan zijn de kleuren iriserend; dat wil zeggen dat ze veranderen van kleur afhankelijk van de hoek waaronder je kijkt. In deze iriserende veren zijn de melaninelaagjes op een zeer georganiseerde manier opgebouwd (figuur 1), in tegenstelling tot de willekeurige verdeling in niet-iriserende pigment-gekleurde veren. Deze geordende structuur veroorzaakt de glanzende, veranderlijke tinten van bijvoorbeeld pauwen en spreeuwen.

Als onderzoeker aan UGent (België) en Naturalis bestudeer ik deze microscopische structuren om te begrijpen hoe ze ontstaan, waarom ze zich ontwikkelen en hoe ze specifieke kleuren voortbrengen in zowel iriserende als niet-iriserende veren. Hiervoor ben ik steeds op zoek naar veren.

Ben je geïnteresseerd om bij te dragen aan dit onderzoek door veren te doneren, dan mag je me altijd contacteren via michael.nicolai@ugent.be. Eventuele kosten worden door mij gedragen. Alvast hartelijk bedankt voor jullie steun aan de wetenschap!

Elektronenmicroscopie van twee haakjes van de groene muskaatduif (Ducula aenea). De zwarte bolletjes zijn melanosomen, kleine "zakjes" die melanine bevatten, die in georganiseerde lagen liggen. Hierdoor interageren ze met licht en produceren ze de groene, iriserende kleuren van de veer.

De goudfazant en andere exoten

© Jos Wijnen

Het is onderhand een bekend gegeven dat in onze vrije natuur steeds meer exotische dieren voorkomen. Veelal door toedoen van de mens, ze hebben weinig natuurlijke vijanden en kunnen zich hierdoor gemakkelijk vermeerderen. Bekend zijn de wasbeer en de grijze eekhoorn deze dieren hebben grote invloed op onze eigen soorten, en men probeert hen dan ook zoveel mogelijk te weren uit onze natuur.

Maar ook exotische vogels komen geleidelijk aan meer voor. Het betreft vrijwel altijd exemplaren die ontsnapt zijn of zelfs al dan niet vrijwillig zijn vrijgelaten. Het bekendste zijn wel de onderhand grote zwermen halsband parkieten in en rond de grote steden. Ze zijn oorspronkelijk afkomstig uit India en omstreken. Ze breiden zich nog ieder jaar uit en geven op sommige plaatsen al vrij veel overlast, voornamelijk door het kabaal dat ze maken op de gezamenlijke slaapplekken. Ze komen oorspronkelijk uit warme streken, maar het zijn taaie vogels die zich mede ook door de zachte winters hier uitstekend weten te handhaven. Ze houden zich voornamelijk op in stedelijk gebied, vermoedelijk omdat ze daar het meeste voedsel vinden. Veel mensen vinden het wel leuk die groene vogels op het balkon of in de tuin en doordat ze hier worden bijgevoerd zullen ze ook regelmatig terug blijven komen.

Ook de goudfazant is ook zo'n vogel die al hier en daar opduikt in de natuur. Het is een populaire volière vogel, en als we er een tje tegenkomen betreft het altijd een uit een volière ontsnapt exemplaar.

Op sommige plekken in Europa, en in meerdere delen van de wereld schijnen zich inmiddels al enkele kleine wilde populaties goudfazanten te hebben gevormd. De hennen zijn volledig bruin van kleur en vallen helemaal niet op, maar de hanen zijn uitermate kleurrijk en vallen onmiddellijk op als je ze tegenkomt. In Nederland komen bij mijn weten nog geen wilde populaties voor, het blijft hier vooralsnog bij enkele ontsnapte of moedwillig vrijgelaten vogels.

Het oorspronkelijke leefgebied van de goudfazant is het bergachtige westen van China.

Onder de ganzen zijn de Nijlganzen (Afkomstig uit Afrika, beneden de Sahara) wel het meest bekend. Deze hebben zich hier zo langzamerhand over het hele land verspreid. De Canadese gans is ook sterk in aantal toegenomen. Zoals de naam al zegt afkomstig uit Noord-Amerika en Canada. Via gekweekte parken volièrevogels zijn nu in heel Noordwest-Europa verwilderde grote Canadese ganzen te vinden.

Beide ganzensoorten zijn erg agressief en dulden geen andere soorten in hun nabijheid.

Ze broeden sinds midden jaren zeventig in Nederland en sindsdien is hun aantal explosief toegenomen, en neemt nog elk jaar toe. Ook zien we steeds meer groepen Brandganzen in ons land

die hier niet komen overwinteren maar ook in de zomer hier blijven. Ook de uit Australië afkomstige zwarte zwaan duikt op steeds meer plaatsen op, ook hier betreft het ontsnapte exemplaren. Als in tijden van hoog water, rivieren buiten hun oevers treden, kan het voorkomen dat in collecties gehouden watervogels ontsnappen. Sinds eind jaren '70 broeden Zwarte zwanen hier in Nederland, verspreid over het hele land, en hun aantal neemt nog ieder jaar toe.

Zwarte zwanen broeden hier meestal in de herfst en winter omdat het dan in hun oorspronkelijke broedgebied (Australië) zomer is.

Wat de eenden betreft ziet men ook steeds meer de mandarijn-eend opduiken, eveneens uit Oost-Azië afkomstig, Mandarijn-eenden worden al enige honderden jaren gehouden als sierwatervogel. Ontsnapte exemplaren zijn verwilderd en komen nu op veel plaatsen in West-Europa voor. Het meeste in Groot-Brittannië.

In ons land broeden sinds de eeuwwisseling zo'n 300-400 paren. We kunnen ze vooral vinden in grote parkvijvers, beken en meren. De mannetjes vallen bij deze soort onmiddellijk op door hun kleurrijke verentooi. Ook bij ons in Noord-Limburg bij Broekhuizen komen de Mandarijneenden voor, het betrof een paar jaar geleden nog maar enkele exemplaren maar op het einde van 2024 telden we al een groep van 19 Mandarijneenden. Ook de uit Noord-Amerika afkomstige Carolina eend komt in deze streek voor, zij het nog maar sporadisch, en waarschijnlijk ook ontsnapt uit een privé watervogelcollectie. Een van de laatste invasie vogels is de Koereiger, deze uit Afrika afkomstige exoot voelt zich steeds meer thuis in ons land en komt hier inmiddels ook tot broeden. Veel van onze weidevogels verdwijnen langzaam uit hun oorspronkelijke gebieden hier in Nederland, maar misschien wordt dit gecompenseerd door andere soorten vogels, die mede door de klimaatverandering steeds meer deze kant op komen.

Raapzaad en koolzaad

© Redactie

De overbekende ronde, zwart/bruin gekleurde 'zaadbolletjes' in onze vogelmengelingen. Raapzaad en koolzaad zijn voor de liefhebber erg moeilijk van elkaar te onderscheiden. Nootzoet raapzaad heeft een wat zoetige nootachtige smaak terwijl raapzaad veel bitterder smaakt. Overigens hebben onze vogels er meer verstand van en zullen ze liever raapzaad dan koolzaad in hun zadenmengelingen zien!

Raapzaad

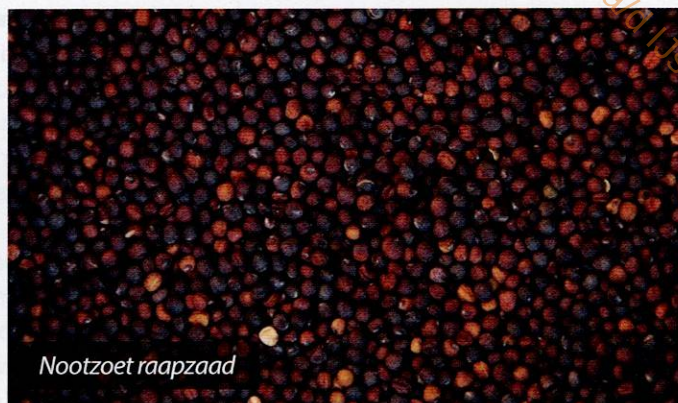
Nootzoet raapzaad heeft een zoete smaak. De kleur is sterk afhankelijk van de streek waar hij geteeld wordt. Het is een eiwitrijk en ook vetrijk zaad; dus met mate te gebruiken.

Humaan gebruik: met behulp van grote persen wordt raapolie voor humane consumptie uit het raapzaad geperst. De olie wordt gebruikt als spijsolie, maar ook voor verwerking in biodiesel! Na het uitpersen resteert de zogeheten raapkoek (ontvet raapzaad) welke gebruikt wordt als met name eiwitbron in diervoeders.

Gebruik in mengelingen voor kanaries, wildzang en kiemzaad.
Herkomst: Verenigde Staten, Canada, Hongarije, Scandinavië, Polen.

Gemiddelde waarden:

Vocht	7,5%
Ruw eiwit	20,2%
Ruw vet	42,6%
Koolhydraten	17,8%
Ruwe celstof	7,6%

Nootzoet raapzaad

Calcium 0,44%

Fosfor 0,74%

Koolzaad

Koolzaad lijkt veel op raapzaad maar is meer bitter van smaak; dit komt omdat koolzaad meer bitterstoffen (saponinen) bevat. De voedingswaarde is identiek aan die van raapzaad. Koolzaad is wat groter dan raapzaad en zwarter van kleur.

In Europa wordt tegenwoordig veel koolzaad geteeld voor de productie van biodiesel. Het ontvette restproduct wordt als grondstof gebruikt voor de productie van varkens- en rundveevoeders.

Gebruikt in mengelingen voor kanaries en Europese vogels.

Herkomst: Nederland, Frankrijk, Hongarije, Polen.

Mestonderzoek

© Redactie

Bij zieke vogels kan het onderzoeken van mest vaak de veroorzaker van een aandoening opsporen. Hoe neem je een goed mestmonster?

Zet de vogel in een kooi zonder voer, zonder water en zonder bodembedekking. Leg op de bodem een stuk aluminiumfolie. Vaak zal de vogel de eerste de beste keer dat hij opvliegt wat ontlasting op de aluminiumfolie laten vallen. Haal de folie er dan zo gauw mogelijk uit en vouw het goed dicht tot een pakketje. Stop het pakketje vervolgens in een enveloppe en stuur dit per post op naar je dierenarts. Daags erna mag je een telefoontje verwachten met de uitslag en kan er eventueel een

medicijn worden opgestuurd. Mestonderzoek kost ongeveer tot 15 euro. Het kan je een hoop narigheid besparen!

Edelpapegaaien, bijzondere vogels

Edelpapegaaien van de familie 'eclectus' zijn echte buitenbeentjes in de vogelwereld.

© Henk Branje

Tekeningen: Sander van Duuren

Man en pop zijn totaal verschillend van kleur. Is het mannetje overwegend groen met een rode snavel en rode aftekeningen in dijen en vleugels, de pop vertoont verschillende kleuren paars, violet, rood en geel. Een en ander afhankelijk van de ondersoort, waarvan er zo'n XXXX worden onderscheiden. Dat er zoveel ondersoorten zijn, komt omdat edelpapegaaien op verschillende eilanden voorkomen die zo ver van elkaar verwijderd liggen dat de edelpapegaaien van die verschillende eilanden in de loop van tienduizenden jaren evolutie steeds meer van elkaar gingen verschillen.

In het wild

In de vrije wildbaan worden edelpapegaaien met name aangetroffen in verschillende soorten oerwouden waar ze zich met name ophouden in de vogeltoppen op hoogten boven de dertig meter! Het voedsel bestaat met name uit vruchten. Daarnaast uit bladknoppen, bloesem en nectar. Tocht kunnen de vogels in landbouwgebieden grote schade aanrichten in maisvelden en kokosplantages.

Verschillen in kleuren

De verschillen in kleur zijn bij de mannen niet zo duidelijk als de verschillen in kleur bij de poppen. Laatstgenoemden kunnen, in ieder geval door een expert, goed onderscheiden worden in de verschillende ondersoorten.

Omdat de mannen van de verschillende ondersoorten zoveel op elkaar lijken zal het in avicultuur zeker regelmatig voorkomen of zijn voorgekomen dat mannen en poppen van verschillende ondersoorten aan elkaar gekoppeld worden....

Ondersoorten

Er worden negen ondersoorten onderscheiden: Eclectus roratus, vosmaeri, cornelia, riedeli, polychlora, biaki, aruensis, macgillivrayi en solomonensis. Zoals hierboven reeds aangegeven komen deze ondersoorten voor op verschillende eilanden(groepen) van Indonesië, op Nieuw Guinea en het noorden van Australië.

Op het verkeerde been gezet

Vanwege het totaal verschillen van het verenkleed van man en pop hebben ornithologen jarenlang gedacht dat het bij de edelpapegaaien verschillende soorten betrof! De kleur groen van de man is logisch. Groen is een belangrijke camouflage van de man tijdens z'n zoektochten naar voedsel. Het rood onder de vleugel is met name om indruk te maken op de pop. De pop daarentegen is erg opvallend van kleur; het rode verenpak is als het ware een baken dat vanaf ver gezien kan worden. Het vormt bovendien naar andere poppen een signaal om toch in ieder geval uit de buurt van haar

nest te blijven.

Bijzonder broedgedrag

De edelpapegaai broedt in boomholten van dode of gedeeltelijk afgestorven bomen op hoogten van ruim boven 15 meter; de pop blijft zo'n 9 maanden continu bij of in het nest. De pop verlaat de nestplek niet eens om zelf ergens te gaan eten, maar wordt gevoerd door'n mannetje; ze is dan ook helemaal afhankelijk van de man(nen). Mannen in meervoud?

Inderdaad, een andere bijzonderheid van deze papegaaiensoort in de vogelwereld. Een wijfje krijgt bezoek van meerdere mannetjes. Soms staan wel zeven mannetjes 'in de rij' om de pop te voeren; en de pop paart ook nog eens met allemaal.

Een vorm van bedrog? De mannen denken allemaal dat ze de vader zijn van de nestjongen en doen dan ook erg hun best de jongen en de pop van genoeg voer te voorzien.

Een onderzoeker kon door middel van DNA onderzoek vaststellen dat van de 36 jongen die een bepaalde pop in acht jaar had grootgebracht er 24 waren die van één mannetje afkomstig waren. De rest was van andere mannen....

Ver vliegen

Hoe ver vliegen de mannetjes op weg naar voer? Een aantal vogels werd voorzien van een zendertje en met een vliegtuig gevolgd. Het viriele mannetje haalde z'n voedsel uit een gebied van zo'n veertig vierkante kilometer; dus best wel ver. Dat mannetje bezocht overigens meerdere vrouwtjes. Sommige mannetjes paarden met wel drie of vier verschillende poppen. Wel hadden de mannen telkens één favoriete vrouw. Kwamen er meerdere mannen tegelijk bij een nest aan, dan volgde een geruzie.

Uniek

Geen enkele vogelsoort paart op deze manier waarbij meerdere mannen met één pop paren en een man met meerdere poppen. Deze 'seks-strategie' heeft blijkbaar grote voordelen voor de edelpapegaai.... Men weet echter nog niet welke de exacte voordelen dan wel zijn..

Aruensis

Biaki

Cornelia

Eclectus

Riedeli

Solomonensis

Vosmaeri

Macgilivray

Absoluut onnodig en schadelijk voor vogelliefhebbers

© Albert Zomer

Bewoners ontdekken vogelkooien in de bosjes

LEUVENHEIM - Enkele bewoners van Leuvenheim troffen afgelopen zondag meerdere vogelkooien aan in de bosjes, nadat ze een hard geluid van een vogel hadden gehoord.

In totaal waren er zeven kooien, waarvan één een lokkooi met daarin een lokvogel. De andere zes waren vang-kooien. In één daarvan zat een vogel; de overige waren leeg.

De twee vogels zijn goudvinken, een beschermde inheemse vogelsoort.

De bewoners schakelden de politie in. Agenten kwamen ter plaatse en namen de kooien met daarin besjes in beslag voor onderzoek.

Waarom de kooien daar hingen, is onbekend. Ook is niet duidelijk hoelang de goudvinken in de kooitjes hebben gezeten. De beestjes zijn diezelfde dag nog vrijgelaten."

Dit krantenartikel viel plotseling in mijn

mailbox. Nog steeds zijn er schijnbaar lieden die het nodig vinden vogels uit de vrije natuur te vangen. Onbegrijpelijk, dit terwijl de meeste Europese cultuurvogels in flinke hoeveelheden gekweekt worden. Deze wildvang veroorzaakt dierenleed, immers gevangen vogels zitten in een andere voeder-cyclus en omgeving dan onze gedomesticeerde vogels. Naast dierenleed veroorzaakt het ook imagoschade aan onze organisatie, immers de algemene tendens is dat de scheiding van een echte vogelliefhebber en lieden die vogels vangen uit de wildbaan niet gemaakt wordt.

Het vangen van vogels uit de vrije natuur is absoluut niet nodig en moet bestreden worden, echter zolang er nog betaald wordt voor ongeringde of niet correct geringde vogels blijft deze wildvang bestaan. Weet wat u doet als lid van de NBvV. Koop alleen correct geringde vogels, koop met beide ogen goed open en check de ring of het een

voor EC-vogels afgegeven ring betreft, uiteraard met de juiste maat.

*Nieuwsbericht van Omroep Gelderland
16 oktober, 19:42 • Aangepast 17 oktober,
16:06*

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels ! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB
t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul,
Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien !

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf 9,50 €

Braamsluiper

© Rik Meerema

Wie weet het nog? Verjaardagen waar, naast de bakjes pinda's, de plakjes leverworst en de blokjes kaas met een zilveruitje aan een prikker, ook glazen met sigaretten en sigaartjes op tafel stonden? Als ik dit tegenwoordig vertel aan mensen onder de dertig, word ik vaak verbaasd en ietwat meewarig aangekeken. Iets uit een andere wereld en een andere tijd. Hoewel er normaal bij ons in huis niet werd gerookt, stond op een verjaardag de kamer blauw.

Het was op zo'n verjaardag, waarbij de geur van Belinda menthol en Caballero zonder filter langzaam het huis vulde, dat ik voor het eerst van het bestaan van een braamsluiper hoorde. Op tafel stonden glazen bier, borrelglasjes met jonge jenever en voor de dames advocaatjes met slagroom of boerenjongens. Alcoholcontroles werden nog niet gehouden, en gedurende zo'n avond werden de gesprekken vaak enthousiaster en luider.

Ik kom uit een familie van natuurlief-

hebbers, en het was totaal niet gek dat het gesprek over planten en dieren ging. Een tante vertelde hoe ze in de achtertuin een bijzondere vogel had horen zingen. Ze had de zang van de vogel niet herkend en was in huis achter het raam gaan zitten, in de hoop dat de vogel zich zou laten zien. Na een tijdje was de vogel ook daadwerkelijk tevoorschijn gekomen. Aan de hand van een vogelgids had de tante hem geïdentificeerd als "braamsluiper". "Braamsluiper" — dat klonk als een spannende vogel. Ik weet nog hoe er in mijn hoofd een beeld ontstond van een klein, spannend uitziend vogeltje, dat een verborgen leven leidt tussen struiken en kruiden. Een soort struikrover van de vogelwereld.

Zoals op alle verjaardagen zal het rond half tien zijn geweest, als het rumoer toenam en de verhalen sterker werden, dat mijn moeder zei dat het voor ons tijd was om naar bed te gaan. En na een kwartiertje rekken en onze rituele protesten gingen we naar boven, om daar wakker te liggen van alle geluiden en

het lachen in de woonkamer. Op mijn kamer pakte ik mijn vogelgids en zocht de braamsluiper op. De gids beschreef: zangvogel uit de familie van de grasmussen; zomergast die in Oost-Afrika overwintert; roomwitte buik en borst – witte keel – grijsbruine rug, staart en vleugels, en een donkergrijze kop; leeft in gebieden met dichte, hogere begroeiing. In niets leek hij op het beeld van de spannende vogel dat ik in mijn hoofd had gevormd.

Toch zou het daarna nog best lang duren voor ik mijn eerste braamsluiper zag. En zelfs tegenwoordig is het geen soort die ik heel regelmatig tegenkom. Zijn verborgen leefwijze in omgevingen met dichte begroeiing zorgt ervoor dat ik hem niet vaak voor de camera krijg. Maar als ik er dan weer eens één zie, moet ik altijd even denken aan blokjes kaas met een zilveruitje, advocaatjes met slagroom en de geur van Belinda menthol.

In de keuken van...

Bart Houben uit Swalmen

In december heeft ondergetekende contact opgenomen met Bart Houben voor het mogen gebruiken van foto's van zebravinken. Foto's die met name zebravinkenliefhebbers zeker vaak gezien hebben.

Henk Branje

Bart, inmiddels in de tachtig, is vorig jaar gestopt met z'n zebravinken na zich 50 jaar met hart en ziel bezig gehouden te hebben met het fokken van zebravinken, met name met grijze zebravinken.

In eerste instantie waren vogels de hobby van z'n eega; Bart had toen sierduiven. Toen er kinderen kwamen had z'n vrouw andere interesses en mocht Bart de volière met vogels overnemen. Al vrij vlug richtte hij z'n aandacht op de 'gewone' grijze zebravink; hij was toen 29 jaar oud. De 'grijze' wildkleur is Bart zo'n vijftig jaar trouw gebleven en met die kleurslag heeft hij in de zebravinkenwereld furore gemaakt.

Er werd na verloop van enige tijd gekweekt met 48 broedkooien, waarvan driekwart bevolkt werden met koppels grijze zebravinken. Een goede kijk op hoe een ideale grijze zebravink er uit moet zien in combinatie met een strenge selectie waren de basis voor een bestand kwaliteitsvogels dat in de loop van jaren tot stand kwam in huize Houben. Het samenstellen van kweekkoppels: het compenseren van een wat mindere eigenschap bij de ene vogel

Oranjeborst zwartborst roodrug bruin

H.J.Evers. | Oranjeborst zwartborst roodrug bruin.

met juist een positieve eigenschap van de partner.

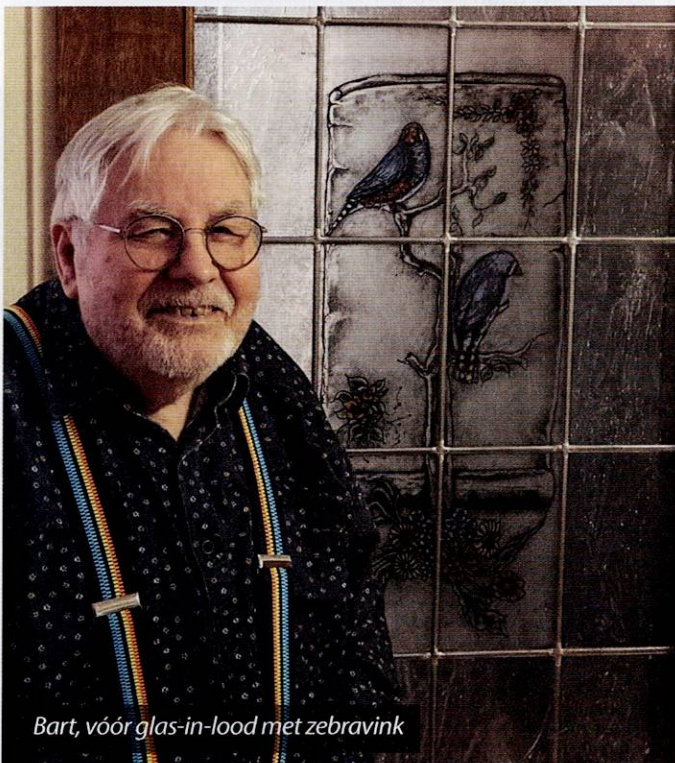
De vogels hoeven niet per se groot te zijn. Het belangrijkste is het model en de intensiteit van de kleuren.

Wedstrijden spelen

De prijzenkast in huize Houben is overvol. In de loop van vijftig jaar zebravinken tentoonstellen heeft Bart grote aantallen bekens gewonnen. Toch is hij na verloop van tijd gestopt met het inzenden naar tentoonstellingen. De belangrijkste reden: er kwamen te veel prijzen. Het werd steeds minder uitdagend omdat er steeds minder 'concurrenten' waren. Die kwamen met hun vogels in andere klassen terecht zodat spelen met de vogels steeds minder uitdagend werd. Zo is hij al vijftientwintig jaar geleden gestopt met het inzenden van vogels naar de bondsshow. In totaal heeft Bart negen keer deelgenomen aan COM-shows met telkens 'n gouden, zilveren of bronzen medaille. Ook daar gestopt vanwege 'verdunning' van de prijzen. De jaarlijkse show van de zebravinkenclubs in Nederland en België werden z'n belangrijkste shows waar hij tot voor enkele jaren geleden nog steeds aan deelnam. Het leukste aan deelname aan een vogelshow: de spanning. Wat zullen de resultaten zijn van z'n oogappels. Want Bart weet als geen ander dat het minste foutje je de overwinning kan kosten.

Gestopt

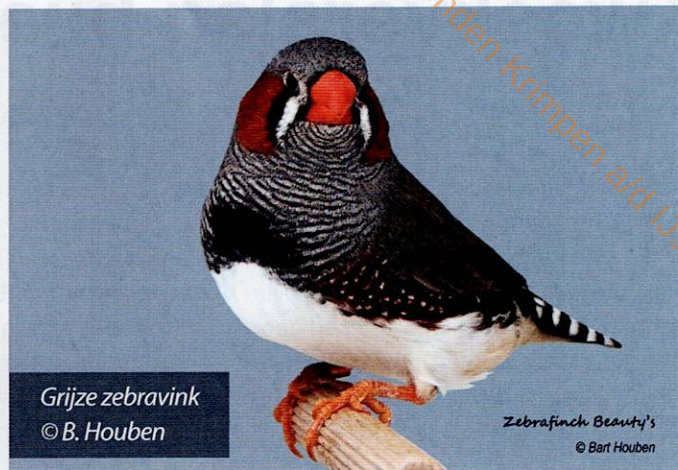
Met het ouder worden werd vanwege zijn gezondheid steeds moeilijker om de vogels optimaal te kunnen verzorgen. Daarom moest Bart, met spijt in z'n hart, de beslissing nemen om te stoppen met z'n hobby. Vorig jaar heeft hij z'n beste zebravinken verkocht

Bart, vóór glas-in-lood met zebravink

Masker bruine zebrovink
© B. Houben

Grijze zebrovink
© B. Houben

Zebrafinch Beauty's
© Bart Houben

aan een bevriend liefhebber in de buurt. Dan zou de stam vogels niet verloren gaan en hij af en toe eens kunnen gaan kijken naar z'n 'oude liefde'. Bart was er 'klaar mee'. Hij heeft zonder spijt afscheid genomen van z'n vogels en mist ze evenmin. Het is mooi geweest. En wil hij zebrovinken zien, dan zijn er nog de jaarlijkse wedstrijden van de speciaalclubs zebrovinken in België en Nederland.

Fotografie

Fotografie is altijd een hobby geweest van Bart. Zo'n vijftien jaar heeft hij in z'n fotokooi fantastisch mooie opnames gemaakt van prijswinnende vogels op de jaarlijkse show van de zebrovinkenclub. Daar was hij zo'n anderhalve dag mee bezig. De digitale opnames werden 's avonds naar een fotograaf gestuurd die de volgende ochtend de afdrucken maakte. De afdrucken werden vervolgens overhandigd aan de winnaars. Die waren altijd zeer te spreken over zo'n opname van hun prijswinnende zebrovink. De laatste jaren

is het fotograferen van de prijswinnaars overgenomen door dhr Verhoeven. Zelf heeft Bart ooit 'n fotoboek samengesteld met eigen foto's. Helaas heeft hij zelf geen exemplaar meer van z'n eigen boek....

Site

Wil je de uitstekende foto's van tientallen kleurslagen van zebrovinken bewonderen, dan kun je terecht op de site 'zebrafinchbeautys'. De site is gemaakt door Pieter van der Ploeg en de foto's zijn allemaal van de hand van Bart.

Foto's in "onze vogels"

De komende tijd willen we dergelijke foto's in 'Onze Vogels' publiceren, voorzien van commentaar van een keurmeester. Wat zijn de sterke punten van de vogel; wat zijn nog te verbeteren punten; wat kan er verder nog over betreffende zebrovink opgemerkt worden.

Vogel feitjes - Zwaarlijvig

© Erik Amreem

De zwaarste nog levende vogel ter wereld is de struisvogel (*Struthio camelus*). Deze gigantische vogel, die niet kan vliegen, kan een indrukwekkend gewicht bereiken van wel 150 kilogram en een hoogte van 2,8 meter. Met zijn krachtige poten kan de struisvogel snelheden tot 70 kilometer per uur

bereiken, waarmee hij gemakkelijk roofdieren ontwijkt.

Maar zelfs de machtige struisvogel valt in het niet bij de uitgestorven

vogelsoort die ooit de aarde bewandelde: de Aepyornis, beter bekend als de olifantsvogel. Deze reusachtige vogel leefde op Madagaskar en kon tot 500 kilogram wegen en drie meter hoog worden. In tegenstelling tot de struisvogel, was de olifantsvogel beduidend zwaarder en robuuster, waardoor hij wellicht een imposant figuur moet zijn geweest in de prehistorische landschappen.

Hoewel de olifantsvogel helaas niet meer onder ons is, blijft de struisvogel een indrukwekkende vertegenwoordiger van de gigantische vogels die ooit de aarde bevolkten. Het contrast tussen deze twee reuzen toont hoe divers en fascinerend de vogelwereld door de tijd heen is geweest.

Kweekverslag bijeneters 2021 - 2024

© Rien Akkermans

Voorgeschiedenis

Na lang oriënteren over wat we graag zouden willen, zijn we tot de keuze van Europese bijeneters gekomen. De inrichting van de volière moest goed doorzocht gemaakt worden. Open, gedeeltelijk of helemaal dicht van boven. Op het laatste is de keuze gevallen. Dan op zoek. Uiteindelijk in Zwolle op de beurs van een Duitse kweker gekocht. Een koppel en een jonge man. Er zat gevoelsmatig een nadeel aan. Ze hadden erg klein gezeten maar dat zou goed moeten komen. De jonge man heb ik door verkocht aan een bekende met de afspraak dat ik dit jaar bij hem de eerste keus heb voor een koppel. Hij had meer ervaring en al eerder gekweekt met de Bijeneters.

Habitat

De Europese Bijeneters, of in het Latijn, de *Merops apiaster*, leven vooral in de warme delen van Europa maar ook in Nederland zijn wat broedende paren te vinden. Je vind ze vooral bij steile wanden aan de rand van waterplassen waar ze hun nesten in de steile wand uitgraven.

Mijn vogel verblijf

Het verblijf is 5.75 meter breed, 3 meter

diep en 3.5 meter hoog. Een vijvertje erin en als beplanting een conifeer in elke achterste hoek en een vuilboom welke insecten aantrekt. Er zitten twee kasten rechtsonder in een klein talud waar de pijpen in uitkomen en in de achterwand zitten ook twee kasten, een links en een rechts en een helemaal bovenin.

Voeding

De voeding van bijeneters bestaat uit insecten. Ze krijgen het hele jaar door verse meelwormen, moriowormen en diepvries wasmotten met wat diepvries hermetia en krekels. De levende, verse wasmotten en sprinkhanen krijgen ze wanneer ze jongen hebben. Uiteraard pakken ze vliegen, wespen en hommels ook graag. Tijdsverloop van aanschaf tot naar hun nieuwe verblijf.

Begin april 2020

De bijeneters hebben sinds Zwolle, eind februari, bij mij in een vlucht van 2.5 meter lengte gezeten. Daarna werden ze in een nieuw verblijf geplaatst vanuit hun nachtverblijf. Ze moesten naar buiten geholpen worden. Ze vlogen echter overal tegen aan en vielen telkens op de grond. Tegen de avond maar terug in het

binnenhok gedaan omdat ze nog op de grond lagen. De bedoeling was om ze daarna zelf naar buiten te laten komen. De volgende dag waren ze 's middags nog niet buiten. Omdat het binnen 's middags erg warm werd toch maar naar buiten gedaan. Weer een drama; eentje lukte het om op stok te komen. De ander bleef op de grond zitten. 's Avonds weer naar binnen gedaan.

De andere morgen de vogels meteen weer naar buiten gedaan. Voor het einde van de dag vloog de ene goed en ook regelmatig naar de voederschalen. De andere redelijk maar hij landde nog vaak op de grond. Tegen het eind van de dag zat ook deze op stok. Na enkele dagen hadden ze hun draai gevonden.

Half april

Vandaag de nesten voor de vogels voorbereid. Het paneel voorgelijmd en daarna met tegellijm rotsachtig gemaakt. Eind april werd de vijver gevuld en er een waterlelie in gezet met een stok er halverwege in en verder afgevuld. Dit vullen hebben we de afgelopen weken in fases gedaan, van een bodempje tot helemaal vol. We zitten in de serre aan de koffie en zien een van de bijeneters een scheer vlucht over het water maken. Dit doet hij drie keer achter elkaar en we zeggen tegen elkaar "ze zal toch niet op die stok willen landen". Ja hoor, bij de vijfde keer doet ze een poging, grijpt mis en slaat over de kop in een schaal met water die nog aan het eind van de vijver stond. Gelukkig niet in de vijver. Wat een stuntel.

De kweek in 2021

Begin juni

Het gaat steeds beter met de bijeneters. Soms zit de man met een morioworm in de bek en lokt het vrouwtje, maar delen of afgeven "ho maar". Het moet in onze optiek echt mooi en warmer weer zijn alvorens ze drukker in hun doen en laten worden. Dan komen de paringen en wordt er

Parende bijeneters

gegraven, geweldig om te zien. Na een paar dagen zit er een op het nest en laat ik ze voorlopig maar even met rust, bang om de zaak te verstoren. Na enkele dagen toch even voorzichtig gekeken. Tot mijn grote schrik lag de pop dood op het nest met legnood. De gedachte blijft dan "had ik maar gekeken". Daarna lijkt het wel of ze in de rouwstemming zitten. Ze zijn niet druk meer met van alles en nog wat en er wordt niet meer gegraven ook al is het mooi weer. Achteraf blijkt dat 2021 klaar is voor wat betreft de kweek. Op naar volgend jaar.

Nieuw broedjaar 2022

Voorwoord

Eind 2021 hebben we een pop bij een relatie bij kunnen halen en nog een onverwant koppel bij iemand in België. We hebben nu drie koppels.

Vorig jaar was door legnood het seizoen voorbij. Je denkt veel na over wat de oorzaak kan zijn. De kast waar ze vorig jaar in zat kwam boven uit in het binnenhok. Met temperaturen van veertig graden

was het daar een broeikas. Het heeft in ieder geval niet bijgedragen tot de juiste omstandigheden. Vandaar dat we in de winter twee kasten wat lager en in de achterste volières uit hebben laten komen.

De kweek in 2022

Pas wanneer het mooi weer wordt komen de bijeneters in actie. Ze buurten ontzettend veel met elkaar en zodra het warmer is wordt er pas gepaard. Ook dit jaar is het pas half mei voor ze beginnen. Eind mei wordt er gegraven en het zand spuit achteruit de kooi in. Zo gaaf om te zien. Ze gebruiken de linker kast, hoewel ze continu voor het afgesloten gat van vorig jaar zitten. Heel bijzonder. De bijeneter heeft drie eitjes welke heel consequent bebroed worden. Op de dag dat de eitjes uit moeten komen is er nog geen leven te zien. Na drie dagen komt ze definitief van het nest. De eitjes zijn onbevruucht. We hopen dat ze nog een rondje doen maar helaas. Ook de andere koppels doen niets. Toch zijn we dit jaar een stap verder

en dat geeft moed voor volgend jaar.

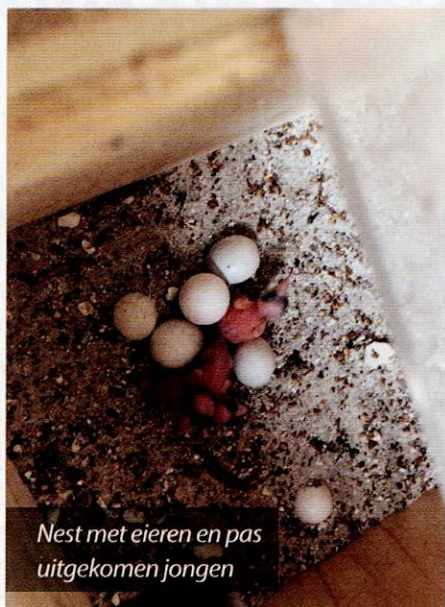
Broedjaar 2023

Ik kreeg eind vorig jaar de kans om een koppel van een collega over te nemen. Hij had zijn vogels weg gedaan omdat hij het jaar er op weinig of geen tijd zou hebben vanwege een verbouwing en ook nog nieuwe volières moest bouwen. Het koppel was weliswaar oud maar ik mocht ze zo over nemen, waar ik erg blij mee was.

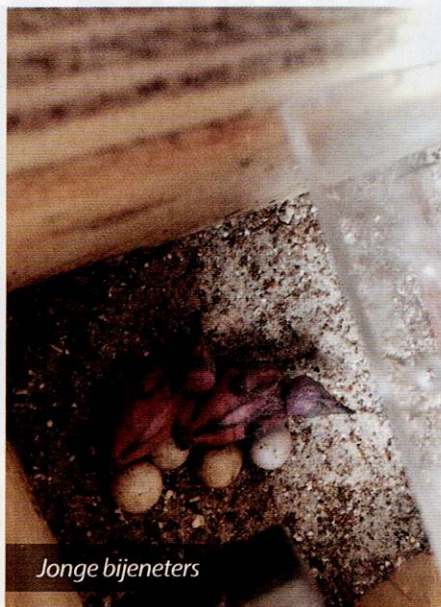
Aangepaste behuizing

De volière van de bijeneters is 575 cm breed, 275 cm diep en 350 cm hoog. Er zitten nu vier blokken in. In de volière een vuilboom en andere planten die bijen aantrekken. De blokken zitten op het zuiden, oosten en westen en zijn rotsachtig gemaakt. De bijeneters delen de volière met een koppel hoppen.

De bijeneters gaan bij ons 's avonds in een halletje op stok. Daar zitten ze uit de wind en zodra het tegen het vriespunt komt gaan de verwarmde zitstokken aan. Daardoor kunnen ze tot minus 5-6

Nest met eieren en pas
uitgekomen jongen

Jonge bijeneters

Volière, van buiten gezien

graden buiten blijven. Ze hebben een nachthok maar daar gaan ze nooit in. Bij strenge vorst moet ik ze dus uitvangen en in het verwarmde nachthok (tot een paar graden boven nul) zetten. Dit is sinds 2021 nog niet voor gekomen ook al was het een nacht minus 8 graden. De volière is van boven dicht en de bovenste halve meter aan de achterzijde ook. Links en rechts gaat de bovenste zeventig centimeter eind oktober dicht tot eind maart.

De kweek in 2023

Ook in 2023 was het lang koud en nat. De bijeneters begonnen eerder dan voorgaande jaren en er werd eind mei gegraven toen het al lekker warm was. Uiteindelijk is ook nu maar één blok uitgegraven en heeft de pop drie eitjes gelegd. Begin juni werd het weer wisselvallig en daarna weer erg warm. Mooi stabiel weer is er in Nederland niet dikwijls. Ook dit jaar heeft de pop de broedtijd vol gemaakt en ik heb helaas geen jongen mogen ringen. Twee jongen waren in het ei afgestorven en het andere ei was onbevruucht. Alweer een stap verder, tenminste zo wil ik het zien. Op naar 2024.

Broedjaar 2024

Na een succesvolle kweek vorig jaar met de hoppen denk ik steeds vaker dat, ook al zijn de hoppen geen vervelende vogels, het toch te onrustig is voor de bijeneters. Ik heb dus de hoppen verplaatst.

Darrenbroed

Een collega gebruikt darrenbroed voor zijn vogels. Darrenbroed zijn raten in een bijenkorf, waar de mannetjesbijen in zitten welke door de imker niet gebruikt kunnen worden voor honing. Een kundig imker heeft geen of weinig darrenbroed maar ook hij heeft niet alle factoren in de hand. De raten met darrenbroed worden normaliter weggegooid, maar ze zijn heel rijk voedsel voor vogels. Hoppen en bijeneters eten zelf geen darrenbroed, maar wat de bijeneters wél lekker vinden zijn de darren zelf. Wanneer je de raten bij de imker meeneemt en bij mooi weer in de kooi zet, zullen de darren uitkomen en gaan vliegen. Dan pas zie je wat voor behendige vliegers bijeneters zijn. Iedere dar die uit de ton kruipt, waar de raten in staan, wordt behendig in de lucht gevangen. Dit is een erg mooi schouwspel.

Uiteraard zijn er meer mogelijkheden maar dat is maar net waar je woont en hoe dichtbij je naaste burens wonen. Een emmer met wat afval waar vliegen op af komen is dan bijvoorbeeld ook een optie. Zelf hebben we gekozen voor de Vuilboom en andere insecten aantrekkende planten in de volière. Daarnaast hangen er bloempotten met Lavendel en andere soorten in de kooi.

De kweek in 2024

Het weer is niet echt goed: nat weer dat

geen goed vooruitzicht is voor de kweek. Omdat het weer in april en mei de ene dag erg nat was en dan weer een paar dagen mooi, werd er geen aanstalten gemaakt met graven. Rond Pinksteren was de temperatuur 25 graden en al een paar dagen erg mooi. De bijeneters werden toen erg druk met elkaar en er werd begonnen met graven. Als eerste was de linkerkast aan de beurt maar ook bij de rechter werd begonnen. Op Tweede Pinksterdag werd het weer ineens erg slecht en regende het volop. Meteen werd gestopt met graven. Dit gebeurde heel de week niet meer. De week erna werd het weer mooi weer en pakten ze de draad weer op. De linker kast werd open gegraven maar er wilden meerdere poppen gebruik van maken. Het heeft meerdere dagen geduurd alvorens het eerste ei er op 16 juni lag. Daarna ging dit nog vijf dagen door voordat het tweede ei gelegd was omdat de vogels elkaar bleven irriteren. Inmiddels was ook de tweede tunnel gegraven. Ook daar duurde het enkele dagen alvorens het eerste ei gelegd was op. Dit was op 25 juni. De andere bijeneter had inmiddels vier eitjes.

Het mooie aan dit is dat ze zeer actief bezig zijn. Er wordt meerdere keren per dag getreden. Soms vluggertjes maar zeker ook goede sessies. De man biedt de pop een worm aan en zij pakt ze hem aan en vervolgens mag hij dan in de meeste ge-

vallen 'van bil'.

Om een en ander in de tekst gescheiden te houden noemen we de pop in de linker kast de linker pop en in de rechtse kast de rechter pop.

Ik vraag me wel af of in de linker kast niet twee poppen hun eitjes gelegd hebben maar dat zal de tijd leren. Het blijkt niet ongewoon te zijn. Nu zit er in ieder geval een pop te broeden.

Vandaag, begin Juli, kreeg ik een telefoontje van een imker dat hij darrenbroed voor me had. Dat vinden de Bijeneters niet erg. Ik heb het donker opgeslagen liggen maar zodra het warmer wordt en de zon meer schijnt, leg ik een raat in de kooi waarna de darren ontpoppen en uitvliegen. Toch weer even feest voor de vogels.

Op 20 juni heeft de linker pop vier eitjes en blijft zitten. Er volgen nog twee eitjes. De rechter pop heeft vier eitjes gelegd. Ze zitten tussen de 25 en 28 dagen alvorens de jongen uit komen. De linker pop heeft drie jongen op 15 juli. De rechter pop heeft op 20 juli drie jongen en twee dagen later het vierde jong. Bij de linker pop gaat er na vijf dagen eentje dood. Geen verklaring. Er wordt goed gevoerd. De mannen vliegen af en aan. Hun voorkeur, meelwormen, wasmotten en sprinkhanen (de kleinste maat). Het eerst de wasmotten, dan de sprinkhanen en wat diepvries Pinky's alvorens ze aan de meelwormen beginnen. Je probeert ze goed te observeren maar ik ontkom niet aan de gedachte dat er twee mannen de linker kast voederen.

Op advies van een ervaren collega kweker ringen we ze met tien dagen. Dit gaat perfect. Een kleurring valt nog uit dus ga ik dat een dag of vijf voor ze uitvliegen doen. Na tien dagen komt de pop meer uit de kast en helpt met voeren. Nu duiden dat we ze op stok krijgen. Het vierde jong van de rechter pop wilde ik vier dagen later ringen omdat het nog erg klein was. Het lag helaas dood in de nestkast. Hiervan lijkt het me wel duidelijk wat de oorzaak is. De andere drie staan vooraan

wanneer er gegeten wordt. Er wordt overigens erg goed eten gegeven. Aan het eind van de middag, om vijf uur, geef ik ze nogmaals verse wasmotten en krekels. ;s Morgens zijn er alleen nog wat meelwormen over.

De jongen komen op een gegeven moment vóór in de pijp om het voer aan te pakken. De vader of moeder jongleren met de insecten. Ze maken ze eerst dood op een zitstok en gooien ze telkens omhoog tot ze in de lengte richting van hun snavel zitten en geven het dan aan het jong. Daarna gaan ze weer de volgende halen. Ze doen dit tot de jongen niet meer voor in de pijp komen.

De jongen van de linker pop hebben er zeker drie dagen over gedaan alvorens ze uitvlogen. Meerdere oudere vogels bemoeiden zich met dit gebeuren. Het leek wel of ze de jonge vogels aan zaten te moedigen en dat de jongen bang waren om te vliegen. Tegen het eind van de dag vloog de eerste uit en landde op de grond. De oudere vogels gingen net op stok. Ik heb het jong toen terug in het nest gezet. De volgende dag was het er tegen de middag uit en na een poos zat het op stok. Het bijzondere was dat toen de ouderen op stok gingen, wat ze in het halletje doen, zij terug het nest in is gegaan. De dag erna kwamen ook die het nest uit en bleven samen in de volière op

stok zitten. Dit hebben ze de eerste drie dagen gedaan alvorens ze ook in het halletje op stok gingen.

Uit de rechter blok zijn de vogels vlugger uitgevlogen. Ze kwamen steeds naar voren om te eten. Iedere dag controleerde ik het blok bij het voeren. Net voor het eerste jong van de rechter blok uit vloog vond ik een jong dood in het nest. Waarschijnlijk omdat de andere twee brutaler waren en het derde jong geen kans gaven om naar voren in de pijp te gaan om te eten. Zo jammer, een paar dagen voor ze uitvliegen dood. Balen!!!!

Wanneer je later gaat zoeken naar oorzaken kom ik tot de conclusie dat ze in de natuur een bredere gang graven. Bij mij is de pijp 75 mm waardoor ze niet met twee of drie tegelijk naar voren kunnen. Dit ga ik dus absoluut aanpassen. Je leert telkens bij.

Ze zijn nu net gesekst en ik heb ze toen meteen een kleurring gegeven. In elk nest een man en een pop. Een supermooie ervaring waar we dan ook erg trots op zijn. Op naar volgend jaar.

De vogels met z'n allen bij elkaar

Interview met Mathieu Billy, een Belgische topkweker van Engelse standaardtentoonstellingsgrasparkieten.

Mathieu Bily, woonachtig in het pittoreske Lesterny in de Belgische Ardennen, behoort tot de absolute top van de Belgische kwekers van tentoonstellingsgrasparkieten. Een gedreven en ervaren vogelkweker die zich al sinds zijn jeugd toelegt op het houden en kweken van vogels. In een interview uit 2017 met Bob Wilson vertelt hij over zijn passie, die toen al meer dan 26 jaar zijn leven bepaalde. Met een scherp oog voor kwaliteit en jarenlange praktijkervaring, heeft Matthieu zich weten te profileren als een gerespecteerde naam binnen de Belgische vogelwereld. In dit interview gaan we dieper in op zijn visie, zijn achtergrond en zijn bijdrage aan de hobby.

© Peter van Amelsvoort

Hoe lang kweek je al tentoonstellingsgrasparkieten en hoe ben je met deze hobby begonnen?

Mijn allereerste contact met parkieten dateert uit mijn vroege kindertijd. Mijn oppas had een koppeltje grasparkieten in haar keuken en ik bracht uren gefascineerd door met het observeren van hen. Dat zijn echt mijn allereerste duidelijke herinneringen aan vogels.

Toen ik 12 jaar was, gaf mijn vader mij mijn eerste koppeltje parkieten.

Ik begon met mijn eerste regionale tentoonstellingen, waar ik kwekers uit de regio leerde kennen. Dankzij hen kreeg ik de kans om het kweekhok van de kampioenskweker Karel Van Overmeire te bezoeken. Daar is het allemaal echt begonnen. Zoals veel tieners heb ik de hobby een tijdlang opzijgezet, laten we zeggen dat andere interesses op dat moment de overhand kregen, zegt hij met een lachend gezicht. Maar rond mijn 18e of 19e kwam de goesting terug, sterker dan ooit. Sindsdien ben ik er nooit meer mee gestopt. Het is een echte passie geworden, een integraal deel van mijn leven.

Wat was je eerste grote succes op een tentoonstelling?

Ik nam deel in de beginnersklasse en won de prijs voor het beste koppel grasparkieten van de BGC-show met een gele dubbel-factorige Opaline Spangle.

Kun je mij meer vertellen over de vogels die het goed deden op enkele grote tentoonstellingen in binnen- en buitenland, of recent op de WBO-tentoonstelling 2025 in Colmar?

In 2017 wonnen we op alle drie de babyshows in België. In 2022, op de show in Hapert, was het een grijs-groene Texas clearbody, de vogel werd bekroond als Best WVK (Weinig Voor-komende Kleurslagen) én beste jonge vogel van de show. In Frankrijk hadden we het geluk meerdere prijzen te behalen. Met

een grijze-geel masker wonnen we: Best in Show/ Best Yellow Face / Beste overjarige vogel. Met een donkergroene Opaline behaalden we: Best Opposite Sex van de show, Best Opaline en beste donkerfactorige vogel. Beste jonge vogel van de tentoonstelling werd toegekend aan een grijze Texas clearbody. Daarnaast behaalden we ook de volgende titels: Beste Blauwe, Best Ino, Best Recessief en Beste Spangle.

Hoe ziet je kweekopstelling eruit, en hoeveel koppels houdt je gewoonlijk?

Ik ben recent verhuisd naar een nieuwe kweekruimte, die veel ruimer is dan de vorige. Hierdoor kan ik voldoende afstand houden tussen de kweekkooien, wat essentieel is voor het welzijn van de vogels en voor een betere begeleiding van de koppels. Momenteel gebruik ik 33 broedkooien voor de kweek. Voor de jonge vogels heb ik twee ruime volières ingericht, afkomstig van Michael Weiß, waarin ze zich rustig en zonder stress kunnen ontwikkelen.

De volwassen vogels verblijven in een grote gemeenschappe-

lijke volière. Aan het begin van het kweekseizoen werk ik met een veertigtal mannen en ongeveer 80 poppen. Dit stelt me in staat om een strenge selectie door te voeren, terwijl ik toch een mooie genetische diversiteit en een goed evenwicht in de bloedlijnen kan behouden.

Welke eigenschappen vind jij het belangrijkste bij het selecteren van kweekvogels?

Ook al gebruik ik enkele grote exemplaren in mijn kweekhok, mijn uitgesproken voorkeur gaat uit naar vogels met een goede typevorming. Ik focus me niet uitsluitend op de grootte, wat mij vooral aanspreekt, is de globale balans van de vogel. Ik werk ook veel op gevoel.

Ik combineer graag bepaalde specifieke kenmerken of probeer kruisingen die veelbelovend aanvoelen, soms een beetje op instinct. Mijn uiteindelijke doel is om vogels te kweken die passen binnen de "MJB-stijl", met een eigen, herkenbare identiteit.

Wat is jouw mening over het belang van meer aandacht besteden aan de levensduur van onze grasparkieten door beter rekening te houden met fysieke kenmerken en erfelijkheid van onze moderne vogels?

Dat is een uitstekende vraag, en volgens mij meer dan ooit actueel. In mijn ogen is een goede vogel veel meer dan alleen formaat of een mooie kop. Hij moet vooral in staat zijn om goed te vliegen en beschikken over een volledig en gezond verenkleed. Die criteria zijn essentieel om zijn vitaliteit en levensduur te waarborgen. Ik denk dat we soms te ver gaan in de zoektocht naar het extreme, met vogels die te zwaar of te groot worden, en daardoor aan mobiliteit en evenwicht verliezen. Het is belangrijk om oog te blijven hebben voor het functionele aspect van onze parkieten, zonder hun welzijn op te offeren aan puur uiterlijk vertoon. Een ander cruciaal punt is het beheer van inteelt. Om ontsporingen te voorkomen probeer ik regelmatig vers bloed in mijn kweek te brengen. Ik doe ook mijn best om nieuwe lijnen op te bouwen en kruisingen te maken tussen grote families, zodat ik een goede genetische diversiteit kan behouden. Dat is een langdurig en grondig werk, maar absoluut noodzakelijk als

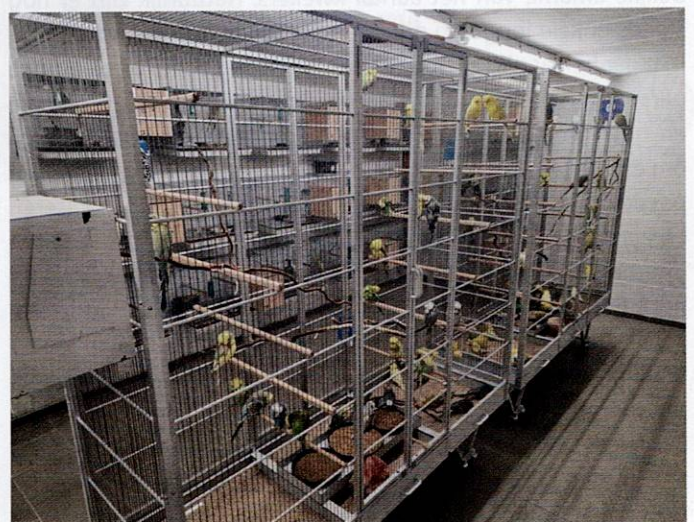
je gezonde en duurzame vogels wil kweken.

Welke bloedlijnen of kwekers hebben jouw kweekstam het meest beïnvloed?

In mijn beginperiode hebben de vogels van Patrick van Zwol, William Dierickx en Raymond Van Dessel mij echt op weg geholpen. Later en dat is voor niemand een geheim, kwamen er vogels bij van mijn vriend Maarten Heylen (HHW). Daarna volgden verschillende nieuwe outcrosses met onder andere vogels van: Huxley-Marchand (VK), Mike Ball (VK), Harry Van Genechten (B), Daniel Lutolf (Zwitserland), Harry Hockaday (VK) en Joseph Cuypers, om er maar een paar te noemen.

Hoe bereid je je vogels voor op grote tentoonstellingen?

Ik zou allereerst zeggen dat er een deel geluk bij komt kijken. De vogel moet in perfecte conditie zijn, en dat kunnen we nooit voor 100% garanderen. Dat gezegd hebbende, begint de voorbereiding al lang van tevoren, gedurende het hele seizoen. Ik handhaaf een onberispelijke hygiëne in mijn totale vogelaccommodatie. De kooien en volières worden zeer regelmatig schoongemaakt. Die strengheid zorgt ervoor dat de vogels gezond blijven en in een uitstekende conditie verkeren. Voor elke

tentoonstelling geef ik de vogels een lichte verzorging, om ze mooi te presenteren zonder hun natuurlijke uitstraling aan te tasten.

Maar ondanks alle voorbereidingen blijft de geluksfactor altijd aanwezig op het moment van de beoordeling.

Wat was volgens jou de belangrijkste reden voor de overwinning van dit jaar bij de WBO- show 2025?

Mijn vogel presenteerde zich in de finale perfect tegenover een hemelsblauwe Texas clearbody, gekweekt door Quique Pumarega (Spanje) en afkomstig uit één van mijn Texas-lijnen. De week vakantie die ik heb besteed aan het voorbereiden van de vogels heeft echt zijn vruchten afgeworpen! En met 12 groepswinnaars in het team waren mijn kansen op succes groter dan ooit!

Hoe zie jij de toekomst van de hobby in het Verenigd Koninkrijk en Europa?

Eerlijk gezegd maak ik me best zorgen over de toekomst van onze hobby. Met het verstrijken van de jaren zie ik een geleidelijke afname van het aantal kwekers. Natuurlijk zijn er nog steeds enkele jongeren die interesse tonen, wat bemoedigend is, maar helaas zijn zij nog te weinig om een echte opvolging te garanderen. Deze hobby vraagt ontzettend veel tijd, discipline en betrokkenheid, wat voor sommigen een drempel kan zijn om ermee te beginnen. Daarom vind ik het essentieel, om onze passie te behouden, dat we beginners begeleiden, adviseren en aanmoedigen. Wij hebben allemaal een rol te spelen in het doorgeven van onze kennis, het verbinden van generaties en het stimuleren van nieuwkomers om zich duurzaam in te zetten.

Welk advies zou je geven aan jonge of beginnende kwekers die succes willen behalen?

De eerste raad die ik zou geven, is om geduldig en volhardend te zijn. Succes komt niet van de ene op de andere dag. Je moet vooral niet te snel willen gaan. Aarzel niet om te beginnen met

vogels die misschien bescheiden van uiterlijk zijn, maar afkomstig uit goede bloedlijnen. Vaak zijn het juist deze vogels die een stevig fundament vormen en een kwaliteitsvolle kweek op lange termijn mogelijk maken. Het is beter om te investeren in genetica dan in het "spectaculaire" vogels. Vooral, houd het plezier en de passie als drijfveer vast. Dat is wat je helpt om het vol te houden en voortdurend vooruitgang te boeken.

Slotvraag. Is er nog iets wat je graag wil toevoegen of delen met onze lezers?

Ik wil graag benadrukken dat de hobby vooral een plek moet blijven van kameraadschap, uitwisseling en een mooie gelegenheid om gepassioneerden van over de hele wereld te ontmoeten. Ik raad kwekers, vooral beginners, dan ook sterk aan om andere liefhebbers op te zoeken, verschillende vogelhokken te bezoeken om zo nieuwe werkwijzen te ontdekken, ideeën uit te wisselen en jezelf te verbeteren. Het bijwonen van shows is ook essentieel. Dat stelt je niet alleen in staat om vogels van een zeer hoog niveau te zien, maar helpt je ook beter te begrijpen welke standaarden je in je eigen kweek moet nastreven.

Afronding

Dank je wel, Matthieu, voor je openhartige antwoorden en waardevolle inzichten. We wensen je veel succes toe in de toekomst, zowel in de kweek als op tentoonstellingen.

Kanarie broedkooitje

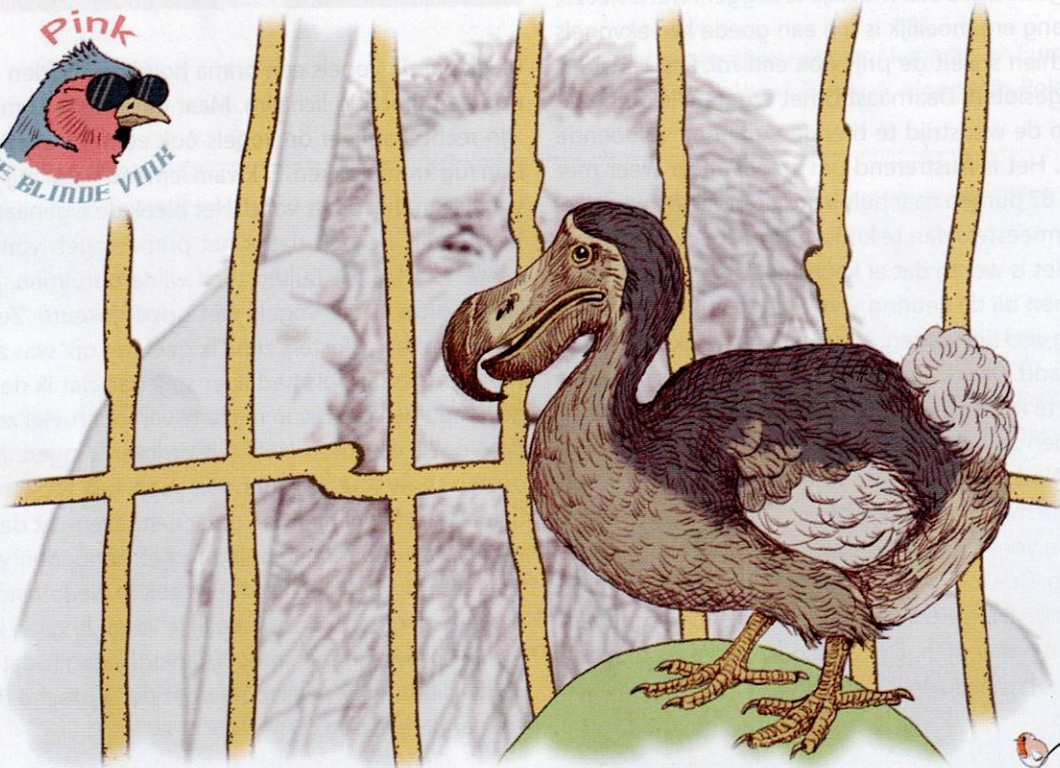
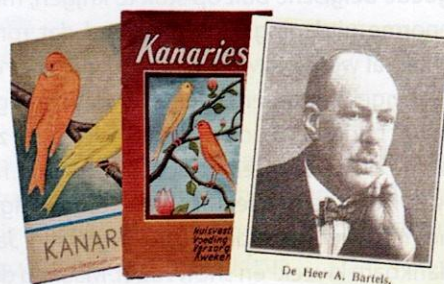
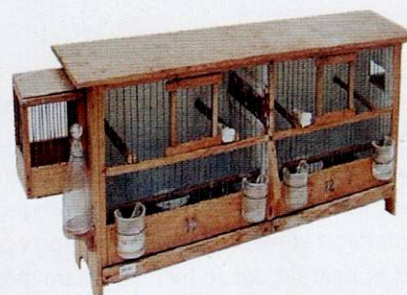
Toen was geluk nog gewoon "klein"

© Chris van Hout

Kanariebroedkooi die begin vorige eeuw als de meest ideale werd bestempeld, was het kooitype dat ontwikkeld was door Keurmeester A. Bartels en is ook terug te vinden in de oude voorlichtingsboekjes van de Firma P.Sluis. De inwendige afmetingen waren: breedte 33 x cm diepte 18 cm hoogte 25 cm. Men ging toen uit van de gedachte dat de kanaries in deze broedkooien de meeste tijd op het nest verbleven, dus vliegruimte was niet zo noodzakelijk. Het broedkooitje op de foto hierboven wijkt hier zelfs duidelijk vanaf en is nog aanzienlijk kleiner. Nauwkeurig gemaakt met veel vakmanschap maar wel klein. De drinkflesjes en randglaasjes zijn van Nederlands fabricaat. (bakker nieuw-buinen)

Men kweekte in dit soort kooien koppel-gewijs het mannetje bleef gedurende

de gehele broedperiode in de broedkooi en nam ook deel aan het opvoeden van de jonge. Deze methode werd vooral voor beginnende kanarieliefhebbers geadviseerd. Een andere methode voor de meer gevorderde liefhebber was wisselbroed: Hierbij werd het mannetje bij het popje in de broedkooi geplaatst totdat alle eitjes bevrucht waren, waarna het mannetje werd gescheiden en bij een ander popje geplaatst. Deze methode wordt nog steeds toegepast. Het voordeel is dat men de genetische eigenschappen van één mannetje kon gebruiken voor meerdere popjes. Tegenwoordig zijn de meeste broedkooien ruimer wat afmetingen betreft en worden deze broedkooien minder vaak door de vogelhouder zelf vervaardigd, er zijn heden diverse commerciële bedrijven die kwalitatief goede broedkooien aanbieden.

- eventjes terug in de tijd, hoe het allemaal begon -

Alle begin is moeilijk...

Oud-keurmeester Joop Willink schreef in het bondsblad "Vogelvreugd" van de voormalige ANBvV tot aan zijn dood maandelijks een column onder de titel "Alle begin is moeilijk". Veel van deze artikelen zijn voor de vogelhobby nog steeds actueel. De actuele artikelen worden om de twee maanden, na bewerking door Jos Beijers, geplaatst in "Onze Vogels".

Joop Willink (†)

Belgische Bult wordt opnieuw met uitsterven bedreigd

De Belgische Bultkanarie is een van de oudste postuurkanariërassen. Maar waar zie je deze toch wel interessante vogel nog? In België kom je ze nog wel tegen op de shows, maar in Nederland komen ze nauwelijks nog op de wedstrijden en het ziet er naar uit dat ze hier langzaam maar zeker uitsterven. Dat zou erg jammer zijn. Ik weet wel dat het erg moeilijk is om een goede Belgische Bult op stok te krijgen, maar het geeft ook een enorme uitdaging. Het is bekend dat rond 1700 in België de „bult” al werd gekweekt. Maar dan onder de naam 'Grote Gentse'. Ongeveer anderhalve eeuw was de vogel erg populair. Maar in het midden van de negentiende eeuw, zo rond 1850, verminderte de belangstelling zodanig dat het ras bijna uitgestorven was. Het is te danken aan een aantal Belgische liefhebbers dat het ras weer meer belangstelling kreeg. Jarenlang was het een dankbare kweek- en showvogel. Maar nu dreigt het ras opnieuw te verdwijnen. Tenminste als we niet oppassen. En het zijn weer de Belgen die het ras in ere willen houden. Natuurlijk rijst de vraag waarom de Belgische Bult bij de liefhebbers van postuurkanaries niet zo gewild is. Dat is moeilijk te zeggen. Wel is het zo, dat het al jarenlang erg moeilijk is om aan goede kweekvogels te komen. Misschien speelt de prijs ook een rol. Dat laatste is bepaald niet uitgesloten. Daarnaast is het erg moeilijk om Belgische Bulten op de wedstrijd te brengen, die ook voldoende punten behalen. Het is frustrerend om steeds maar weer met vogels van 86 en 87 punten naar huis te moeten van de wedstrijden. Zijn de keurmeesters dan te kritisch? Dat zou ik niet willen beweren. Maar het is wel zo dat er keurmeesters zijn die onvoldoende tijd nemen bij de keuring van „Bulten”. Het zijn vogels die bij de keuring veel tijd vragen. Als voorbeeld wil ik geven een keuring in Duitsland. Daar kwamen bij een collega-keurmeester die naast mij zat te keuren een aantal Belgische Bulten op tafel. Deze vogel werden zo op tafel gezet (zonder enige verhoging, zoals we dat in Nederland kennen omdat je deze vogels toch ook op ooghoogte moet keuren) en er werd een paar keer tegen de kooi getikt. De vogels maakten enige aanzet tot het aannemen van houding. Dus ik zag al snel dat er best wat kwaliteit op tafel stond. Maar de Duitse collega vond dat de vogels meteen houding moesten aannemen. Dat deden ze dus onvoldoende en de vogels gingen met 86 en 87 punten van tafel.

Prima houding

Na de keuring heb ik de vogels nog eens bekeken. Ik heb ze op de stelling op ooghoogte gezet en ze even de tijd gelaten. Toen

bleek dat de vogels een prima houding hadden en daarbij ook nog een prachtig lichaam. Maar dat laatste komt pas goed tot zijn recht wanneer de vogels ook echt houding geven en dus hun rug krom trekken. Er kwam iemand naast mij staan en vroeg wat ik van de vogels vond. Het bleek de eigenaar te zijn. Ik heb hem eerlijk gezegd dat ik het prima vogels vond. Hij vertelde echter dat hij zijn Bulten toch wilde opruimen. „Hier in Duitsland worden deze vogels niet goed gekeurd. Ze gaan zo over de tafel of het Glosters zijn. „Ik geef het op” was zijn reactie. Op weg terug naar huis had ik er spijt van dat ik de man niet had gevraagd de vogels aan mij te te verkopen. Het zou jammer zijn dat vogels van deze kwaliteit verloren gingen. Maar omdat ik op een show waar ik keur nooit koop, had ik dat nu ook niet gedaan. Maar ik wil hiermee maar aangeven dat de keurmeesters een grote rol kunnen spelen in het behouden van moeilijk te kweken rassen. Hopelijk zijn er ook in Nederland nog kwekers die het aandurven deze moeilijke vogel te gaan kweken. En als ik dan spreek van een moeilijke vogel, dan is dat bedoeld voor de kwaliteit. Als kweekvogel doet de Belgische Bult niet onder voor andere rassen.

Veel gevraagd

Er wordt wel het een en ander van een Belgische Bult gevraagd.

De houding is te vergelijken met het cijfer 7. Dat betekent dat het lichaam tot aan de schouders zuiver verticaal moet zijn. De schouders zijn hoog en breed. De hals moet lang en dun zijn met daarop een klein kopje. De staart moet lang zijn en worden gedragen in het verlengde van het lichaam. Tussen de schouders moet het lichaam goed gevuld zijn. Dat is vaak een groot handicap. Maar we zijn steeds meer geneigd om een kleine uitholling te tolereren. Voor de Belgische Bult is het africhten zeer belangrijk en vraagt veel tijd. Maar het loont de moeite. Een goed getrainde bult zal op de wedstrijd meteen houding aannemen en daarmee al veel punten verdienen. De breedte van de schouders is een belangrijk onderdeel van de bult. Te vaak zien we vogels die te smal zijn in de schouders en dan op een Scotch Fancy lijken. Wanneer we de vogel vanaf de achterkant bekijken moeten we een driehoek zien. Ook van de zijkant geeft een goede bult een driehoekige vorm te zien. Veel aandacht moet ook worden besteed aan de bevedering. Deze moet glad zijn en dus vooral niet te lang. Daarom hebben we voor de kweek ook zeker intensieve vogels nodig. Omdat de borst hol is, zien we vaak aan de zijkanten van de borst wat ruwe bevedering. Dit is een fout. Maar als het in geringe mate voorkomt wordt daar niet te zwaar voor gestraft.

Werkhouding

De Belgische Bult wordt geshowd in de koepelkooi. Voor de houding staan maar liefst 40 punten op de keurbrief. Zoals al gezegd, in werkhouding moet de vogel de vorm van het cijfer 7 laten zien. De hals is horizontaal gestrekt en de kop komt dan op schouderhoogte. De schouders zijn hoog en vol. De poten zijn niet geheel gestrekt en vanaf de schouders tot het eind van de staart moet het een loodrechte lijn zijn. Er zijn veel fouten op te noemen. Maar een van de meest voorkomende fouten is een te

zware hals en een opgerichte kop. Ook wordt de staart nog wel eens onder de zitstok getrokken, hetgeen ook een storende fout is. Voor de vorm staan 25 punten. Het lichaam moet lang en smal zijn, maar moet in de borst en schouders voldoende breed zijn om de driehoek te kunnen vormen. Het lichaam moet tussen de schouders goed gevuld zijn. Dat is vooral bij vogels met een mooie smalle hals vaak moeilijk. Voor de kop, hals, nek en snavel staan 15 punten. De kop moet klein en ovaal zijn en de hals lang en slank. De grootte bedraagt 17 centimeter en hiervoor staan 5 punten. De staart is lang en recht. Voor de poten, die lang en licht gebogen moeten zijn, staan ook 5 punten. De dijen moeten goed bevederd zijn en steunen tegen het lichaam. Voor de bevedering en staart tenslotte staan 10 punten op de keurbrief. Een minimaal losse bevedering in de borst is toegestaan. De vogel moet gezond, zuiver en ongeschonden zijn. Met uitzondering van rood zijn alle kleuren toegestaan. Ook bonte vogels worden gevraagd. Wie als postuurkweker toe is aan een nieuwe uitdaging raad ik aan eens te beginnen met de kweek van Belgische Bulten. Wanneer ze in Nederland niet te koop zijn, zul hiervoor naar onze zuiderburen moeten. Daar zijn nog altijd Belgische Bulten van redelijke tot goede kwaliteit te koop.

Keurmeester 182

Als het gaat zoals gepland, verschijnt dit januarinum­mer van **Onze Vogels** tijdens het Nationaal Kampioenschap in Hardenberg. Maar veel gaat niet zoals gepland.

Louis van Kelckhoven

Op het moment van schrijven van deze column is het eind november en is zojuist de districtstentoonstelling (48 inzenders, 410 vogels) in Groningen afgelast vanwege een uitbraak van vogelgriep in Holwierde. Eerder werd al de districtsshow in Zuid-Holland afgelast. Wanneer ons vogeljaar wordt afgesloten met een dergelijke valse noot, voelt dat niet alleen niet goed; het kan ook ten koste gaan van de motivatie voor volgend jaar.

In Groningen en Friesland, maar ook elders in het land, moesten afdelingen in het voorbije tentoonstellingsseizoen shows afgelasten vanwege een uitbraak van vogelgriep in de omgeving. In Coevorden, de buurgemeente van Hardenberg, vond sterfte plaats onder ganzen in openbare parken als gevolg van vogelgriep.

Leuk weetje; de naam van de Canadese stad Vancouver is afgeleid van het Drentse Coevorden. Immigranten die zich in Canada vestigden waren afkomstig 'van Coevorden'. Een beetje Drent spreekt Coevorden uit als Coevern (klemtoon op de eerste lettergreep) en ven Coevern begint al aardig als Vancouver te klinken. In Hardenberg, ondanks dat het niet centraal gelegen is in ons land, beleefde de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers de afgelopen twee jaren succesvolle Nederlandse Kampioenschappen. Het aantal ingezonden vogels blijft zorgelijk, maar het aantal bezoekers zat juist in de lift.

Met dank ook aan de samenwerking met Dierenparade Noordshow. De combinatie van ons nationaal kampioenschap met een show waar behalve veren ook haren aanwezig zijn, bracht een stroom nieuwe belangstellenden in de hal van de NBvV. Gezinnen met jonge kinderen, want haren zijn ook vaak aaibaar. En of het nu koeien, varkens, lammetjes of een kleurdwerg betreft; knuffelen met ... trekt horden belangstellenden. Met name kinderen komen op deze manier letterlijk met dieren in contact.

Dierenparade Noordshow lijdt al jaren onder de maatregelen als gevolg van vogelgriep. Van de veren mogen feitelijk alleen de duiven worden geshowd. Vogelgriep en de van overheidswege uitgevaardigde beperkingen blijven slecht nieuws voor een vrijetijdsbesteding die gebaat is bij continuïteit.

Ieder van ons heeft zijn of haar eigen vogelkalender; wanneer wordt begonnen met de kweek, wanneer de broedkooien in verband met vakantie leeg en schoon moeten zijn en welke shows waar wanneer worden gespeeld.

Om mij heen hoor ik liefhebbers die vogels naar de Mondial in het Belgische Marche-en-Famenne willen sturen. Ik blijf positief en ga er vanuit dat wij elkaar dezer dagen óók treffen in Hardenberg. Anders volgend jaar weer.

**VOLIERE
SAMAN**
M. 06-51 145525
INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbenodigdheden
WIM VAN DE LUSTGRAAF
www.wimvandelustgraaf.nl

"DE VOGELWERELD" A.O.B. Jaarabonnement 2025

Voor de Nederlandse liefhebber heeft de AOB een **speciale aanbieding!** <https://aobbel.be>

Voor slechts € 42 per jaar ontvangt u ons tijdschrift per post en digitaal. Voor slechts € 20 per jaar enkel digitaal.

Speciaal voor jullie heeft het bestuur van de A.O.B. een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse vogelliefhebbers kunnen voortaan, door slechts € 42 te storten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 (bic: KREDBEBB) een jaar lang ons tijdschrift ontvangen, per post en digitaal. (Slechts voor € 20 als u kiest voor enkel het digitale maandblad)

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling, alsook te mailen naar heidi.cosemans@gmail.com
"DE VOGELWERELD" verschijnt 11x per jaar, 10x op 48 blz. (+ 1 extra bijlage ringenreglement) en 1x op 64 blz.

Bondsmededelingen januari 2026

VAN HET BONDSBUREAU

Een dringend verzoek aan alle verenigingsbesturen om hun gegevens actueel te houden/maken in de ledenadministratie. Bestuursleden dienen lid te zijn van de NBvV.

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING

M. Slagter is per 01-01-2026 gestopt als keurmeester.

Kleur en Postuurkanaries

H. Lieshout is verhuisd.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Op 22 april 2025 had het bestuur van V.V. De Nachtegaal te Gemert (G09) het bijzondere genoegen om oud voorzitter van de vereniging, de heer Jan Geerts te huldigen met de Speld van Waardering van de NBvV. De heer Geerts heeft 40 jaar in het bestuur gezeten en meerdere dingen georganiseerd voor onze club en districten. De speld werd uitgereikt door de NBvV Bondspenningmeester de heer Sjaak van Bennekom. Foto: v.l.n.r. Jan Geerts en Sjaak van Bennekom.

Vogelvereniging 'Zang en Kleur' Gef-

fen vierde op 23 november haar 50-jarig jubileum met een grote tentoonstelling 'De Bronzen Veer'. Tijdens deze tentoonstelling hebben wij 5 jubilarissen mogen onderscheiden waaronder de heren Gerrit van de Ven (50 jaar), Piet van Griensven (50 jaar), Gerrit van Rijn (50 jaar). Districtsvoorzitter Anton Tijhuis spelde hen met groot genoegen de speld van de NBvV op en de 50-jarige ontvingen ook een bijzonder aandenken vanwege hun 50-jarig lidmaatschap. Voorzitter Theo Schelle gaf een mooie toespraak, leden en genodigden feliciteerden de jubilarissen en het bestuur met het 50-jarig jubileum.

Bij vogelvereniging "De Edalzanger" Veghel-Erp hebben we ons lid Jan Zui-

dema gehuldigd. Jan is meer dan 20 jaar actief geweest als bestuurslid van onze vereniging. Afgelopen jaar is hij gestopt als bestuurslid en tijdens de algemene ledenvergadering benoemd tot lid van verdienste van onze vereniging. Mede door zijn inzet en betrokkenheid verdient hij deze titel. Tijdens onze laatste vogeltentoonstelling in november is hij gehuldigd voor zijn 50 jaar lidmaatschap van de NBvV. Foto: voorzitter Fred Panjer reikt de bloemen uit aan onze jubilaris Jan Zuidema.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Op vrijdagavond 21 november tijdens de opening van de 61ste vogeltentoonstelling van Vogelvereniging Zanglust bij "Hotel Bij Verhoeven" te Zevenbergen werden er twee jubilarissen gehuldigd voor hun 50-jarig lidmaatschap van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Deze huldiging werd uitgevoerd door Districtbestuurder John Vergouwen t.b.v. de jubilarissen

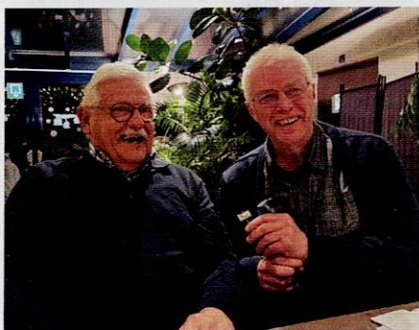
sen Rien van Tilborgh en Wim Dalemans. Beide heren werden in het zonnetje gezet en kregen de bijbehorende speld opgespeld, ook kregen ze een mooie bos bloemen overhandigd. Tevens werd Rien van Tilborgh als erelid van onze afdeling benoemd, door de voorzitter Henk Machielse. Dit als dank voor zijn jarenlange bestuurlijke activiteiten, waarvan 2 jaar als ringencommissaris en 38 jaar in de functie van penningmeester. De vereniging hoopt nog jaren plezier te mogen hebben van deze steunpilaren. Beide heren van harte gefeliciteerd namens het bestuur en alle leden van de Vogelvereniging Zanglust te Zevenbergen. Foto v.l.n.r. Wim Dalemans, Districtsbestuurder John Vergouwen en Rien van Tilborgh.

Bij "De Vogelvrienden Rucphen" hadden wij het genoegen om een flink aantal jubilarissen te huldigen in verband met hun langdurige lidmaatschap van de NBvV. Het betreft de leden (op de foto

v.l.n.r.) Jos van Elteren (50 jaar lid), Johan van Geel (60 jaar lid), Mevr. Joke Braspenning-Hendriks (50 jaar lid), Districtspenningmeester John Vergouwen, Cor van Riel (60 jaar lid) en voorzitter Vogelvrienden Rucphen Paul Antonissen. John Vergouwen en Paul Antonissen hadden de eer om de jubilarissen hun welverdiende NBvV speld uit te reiken.

DISTRICT ZEELAND

In 2025 was het 60 jaar geleden dat bestuurslid Karel Martinu van Vogelvereniging "Zang en Kleur" uit Kloosterzande (K11) lid werd van deze vereniging en van de NBvV. Hij werd hiervoor in het zonnetje gezet en ontving uit handen van Districtsbestuurslid en secretaris van onze vogelvereniging Henny de Poorter de bijbehorende speld van de NBvV en bloemetje. Karel, in het verleden vooral liefhebber van allerlei tropen, is bestuurslid vanaf 1982 en bekleedde

o.a. de functie van bestuurslid, penningmeester, ringcommissaris en 'materiaalman.' Kortom een niet te missen persoon binnen onze vereniging, waarbij ook zeker de hand- en spandiensten van zijn complete gezin tijdens de tentoonstelling hierbij niet onvermeld mogen blijven. Foto v.l.n.r. Karel Martinu, districtsbestuurder en secretaris 'Zang en Kleur' Henny de Poorter.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Tijdens de opening van de show van de Vogelvereniging Westland op 19 november jongstleden zijn de jubilarissen gehuldigd. Twee van hen waren 60 jaar lid van de NBvV. Dirk Koppenol heeft ruim 30 jaar in het bestuur van de NZC gezeten en heeft vele jaren de NZC stand bemand tijdens de NK toen nog in Apeldoorn verder was hij met de NZC stand vaak present op de vogelmarkt in Boskoop. Ook bij de afdeling Vogelvereniging Westland is Dirk tijdens de TT

week altijd present om de organisatie te ondersteunen daar waar hij kan. Gerard Storm was jarenlang voorzitter van de vogelvereniging De Edeltzanger in Monster en sinds de fusie naar de Vogelvereniging Westland is hij daar de TT coördinator. Ook is hij jarenlang voorzitter geweest van de NZC regio Zuid-Holland. Beide heren zijn nog zeer actief met het kweken van vogels en doen nog steeds fanatiek mee aan diverse shows. Wij hopen dat zij dit nog vele jaren mogen doen. Foto: v.l.n.r. Jan van Wingerden, Dirk Koppenol, districtsvoorzitter Lex Kaptein en Gerard Storm.

DISTRICT OVERIJSEL

Op woensdag 19 november 2025 werd aan dhr. Ben Velthuis te Almelo de speld voor 50-jarig lidmaatschap van de NBvV, maar ook van zijn afdeling Vogelvereniging De Goudvink (A15) overhandigd. In de begin jaren een kweker van de oranjerood brons kanarie, nu zwart rood genoemd. Er is veel gewijzigd in de 50 jaar memooreerde hij en kwam nog terug op het

feit dat hij de eerste bezuinigingen had doorgevoerd bij de afdeling. Hij had de stad in 4 stukken verdeeld en liet de convocaties, in plaats van per post, door medeleden bezorgen bij de leden. Dat dit meestal per fiets ging hoeft geen betoog. Ben is recentelijk 90 geworden en op de dag van de uitreiking van de jubileumspeld, die bij hem thuis plaatsvond, was hij met zijn Willie 60 jaar getrouwd. Willie die in het verleden voor de vrijwilligers van

de vereniging snert kookte en het zelf niet eens lust. Foto v.l.n.r. de heer Veltman en Zomer.

Onderstaand van twee jubilarissen van Ons Genoegen Lettele die op de opening van onze tentoonstelling zijn gehuldigd i.v.m. hun jubileum. Van links naar rechts: Johan Scholten 60 jaar lid al zo'n 55 jaar in het bestuur en thans nog steeds onze voorzitter en verzorger van de vogels en de dieren in de Dierenweide. Voor deze verdiensten al eens gehuldigd met de spel Bijzonder Gewaardeerd lid en een Koninklijke onderscheiding. In het bezit van het surveillanten diploma. Willeke Veltman 50 jaar lid, bestuurslid geweest van Enschedese vogelvereniging, na opheffen van deze afdeling lid geworden van de Heetense Vogel Vrienden en na opheffen van deze afdeling lid geworden van de afdeling Ons Genoegen Lettele. Samen met haar man en vader heel actief binnen rayon Oost van

de Nederlandse Postuurkanarie Vereniging en organisatie van de Kleurkanariedag. In het bezit van het surveillanten diploma.

De heer Harrie ter Haar is op de opening van de vogelshow van Vogelvereniging Ootmarsum (O34) gehuldigd i.v.m. zijn 50-jarig lidmaatschap van de NBvV. Harrie heeft altijd kleur en postuurkanaries gehad waar hij altijd hoge ogen gooide op vogelshows en waar hij vaak met vele prijzen naar huis toe ging. Hij was ook een graag geziene en gerenommeerde keurmeester van kleur en postuurkanaries en staat binnen en buiten de vereniging altijd voor iedereen klaar met vragen over vogels. Op de foto van rechts naar links, districtsvoorzitter Harry Oude Vrielink, Harrie Harink voorzitter, Harrie ter Haar en zijn 3 dochters.

DISTRICT GELDERLAND

Vogelvereniging De Putter uit Putten, hield in week 46 een onderlinge vogelshow waar maar liefst 552 vogels werden ingezonden door 36 leden en 7 jeugdleden. Tijdens de openingsavond was het clublokaal afgeladen vol en werden verschillende jubilarissen gehuldigd. Waaronder de heren Renger Geurts en Reindert van Norden, beiden 50 jaar en de heer Dirk van de Brink die 60 jaar lid is. Zij werden door Rik van de Weijer, van

het district Gelderland, toegesproken en kregen de bijbehorende speld uitgereikt. Op de foto v.l.n.r. Renger Geurts, Rik van de Weijer, en Dirk van de Brink.

Tijdens de contactbijeenkomst van "De Vogelvriend Vorden" werden 2 leden in het zonnetje gezet. Tonny Castermans kreeg de speld van 50 jaar lid overhandigd van districtsvoorzitter Adrie Groen. Jaren heeft Tonny tropen gekweekt en op menige wedstrijd met zijn vogels in de prijzen gevallen. Denk dat de meeste Tonny wel kennen als de man van de centjes tijdens de Bondskampioen wedstrijden in Zutphen. Altijd paraat in de kamer net om de hoek naast de ingang. Meer dan 25

jaar heeft hij zich daarvoor met hart en ziel ingezet om de show goed te laten functioneren. Ten minste 3 maal heeft hij ook in het organisatie comité gezeten die de COM show in Zutphen heeft georganiseerd. Jammer dat toen ook al bij 1 show de vogelgriep roet in het eten gooide en de zaak afgeblazen moest worden. Tijdens de COM show in Rosmalen had hij een andere functie en was zijn inzet nodig bij de administratie zoals inbrengen van de buitenlandse inschrijvingen tot en met de realisatie van de lijsten voor de convoyeurs met de behaalde prijzen en afhaal brieven. Nadien is Tonny nog telkens actief bij de COM wedstrijd in Zwolle van de vereniging OVO daar is zijn kennis en vaardigheid m.b.t. de verwerking van inschrijving, keuring en prijzen toekenning nog altijd zeer goed bruikbaar.

De andere jubilaris is Jan Berendsen die al op zeer jonge leeftijd (7 jaar) zijn eerste wedstrijd speelde bij "De Vogelvriend Vorden" daar speelde Jan met een paar aangekochte vogels mee. Maar hierdoor kreeg Jan meer plezier in het houden van vogels en de resultaten werden hoe langer hoe beter In

1998 tijdens de COM wedstrijd in Zutphen werd Jan zelfs wereldkampioen met een stam Agapornis roseicollis zeegroen (tegenwoordig Aqua genoemd). Jan was altijd actief met vogels bezig zelfs toen zijn oog op iets anders dan vogels ging vallen. Na enige tijd moesten de kromsnavels toch plaats maken voor minder luidruchtiger vogels en kwam de oude liefde van tropen toch weer boven drijven. Er kwamen rijstvogels in allerlei kleuren en de kwaliteit werd ook steeds beter. Tijdens de laatst gehouden COM show in Nederland (Zwolle) werd Jan zelfs opnieuw wereldkampioen met zijn rijstvogels. Jan is nog steeds een vaste speler op diverse show in de regio. De onderlinge show van de Vogelvriend en het district behoren tot zijn

vaste shows waar zijn vogels naar toe moeten gaan. Adrie sprak de wens uit dat Jan na 50 jaren nog veel plezier mag blijven houden in zijn vogels en shows. Foto v.l.n.r. Tonny Castermans, districtsvoorzitter Adrie Groen en Jan Berendsen.

Vogelvereniging Witropka (D42) te Duiven heeft tijdens de openingsavond een aantal jubilarissen mogen huldigen, waaronder de heer Nol Jansen die 50 jaar lid is van de NBvV. Districtsvoorzitter Adrie Groen was naar de vereniging gekomen om Nol de NBvV speld uit te reiken onder begeleiding van enkele mooie woorden. Foto v.l.n.r. Nol Jansen en Adrie Groen.

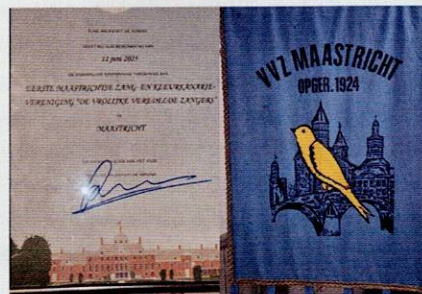
DISTRICT LIMBURG

Een bijzondere eer voor een bijzondere vereniging: de Maastrichtse vereniging de Vrolijke Veredelde Zangers (afd. 429) heeft uit handen van burgemeester Wim Hillenaar de Koninklijke Erepennen ontvangen. De uitreiking vond plaats tijdens de viering van het 101-jarig jubileum van de vereniging, die in 1923 werd opgericht en inmiddels de enige overgebleven vogelvereniging van Maastricht is. "Met honderd jaar ben je antiek, maar jullie zijn nog altijd springlevend"; aldus de burgemeester van Maastricht in zijn toespraak. "VVZ is een voorbeeld van kameraadschap en betrokkenheid. Verenigingen als deze zijn het cement van onze samenleving". Vo-

gelvereniging VVZ is al een eeuw lang een ontmoetingsplek voor liefhebbers van kanaries, cultuurvogels, tropen en parkieten. De leden delen hun kennis, passie en humor, en zorgen dat de vogels van de vereniging regelmatig in de

prijzen vallen. Tijdens de bijeenkomst keek burgemeester Hillenaar terug op de rijke geschiedenis van de Vrolijke Veredelde Zangers. Met de Koninklijke Erepennen spreekt Koning Willem-Alexander zijn waardering uit voor het langdurige en waardevolle werk van vogelvereniging VVZ. Op de foto's, de drapeau, de oorkonde, voorzitter Bert Seegers en Burgemeester van Maastricht Wim Hillenaar

Op vrijdag 7 november 2025 werd door de heren Bastiaans en Smeets, van het districtsbestuur Limburg, een bezoek gebracht aan de opening van de onderlinge tentoonstelling van Exparka uit Belfeld. De reden hiervan was dat zij deze vereniging kwamen feliciteren met hun 70 jarig bestaan.

Na een korte speech, waarin de afgelopen 70 jaar in een notepad werd samengevat overhandigden zij voorzitter Theo Gitmans een mooie plaquette als blijvende herinnering aan dit heuglijke feit. Foto: v.l.n.r. de heren Beijers, Van der Wal en Gitmans (bestuur Exparka) en Smeets en Bastiaans.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

F.C.L.W. Froeling, afd. Lichtenvoorde (324); K. Gast, afd. Warffum Uithuizen (W16); A. Vreman, afd. Duiven 2 (D42); M.W.L. Koster en G. Peeks, afd. Rolde (R25); A. Boon, E. Buizer en D. van Noort, afd. Dordrecht (D05); E. Westerman, afd. Dedemsvaart (D14); R. van de Moosdijk en H. van Schijn- del, afd. Geffen (G36); J. Roijackers, afd. Veghel-Erp (E32); L. Beernink, afd. Ootmar- sum (O34); D. Bruggeling en R. Verkade, afd. Westland (W03); W. Slappendel, afd. Gouderak (G32);

Jubilarissen 40 jaar

B.H.A. Nales, afd. Lichtenvoorde (324); F. Mulder, afd. Rolde (R25); G. Oosterbroek, afd. Lettele (L13); M. de Grip en P. Geijp, afd. Dordrecht (D05); K. Krol, afd. Dedemsvaart (D14); J. Schiphorst, afd. Oldenzaal 1 (O05); J. Klerkx en A. van Stiphout, afd. Veghel-Erp (E32); B. Arnoutse, B. Rombout, K. van der Salm, L. de Wilde en E. Wubben, afd. Westland (W03); Mevr. H. Huisman, afd. Almkerk (A31);

Jubilarissen 50 jaar

N. Jansen, afd. Duiven 2 (D42); W.G. Theloo- sen, afd. Elst (E13); Mevr. W. Veltman, afd. Lettele (L13); J. de Koning, afd. Dordrecht (D05); B. Velthuis, afd. Almelo 2 (A15); J. van Elteren en Mevr. J. Braspenning-Hen- drix, afd. Ruchpen (R27); P. van Griensven, G. van Rijn en G. van de Ven, afd. Geffen (G36); J. Zuidema, afd. Veghel-Erp (E32); H. ter Haar, afd. Ootmarsum (O34);

Jubilarissen 60 jaar

J. Scholten, afd. Lettele (L13); K. Martinu, afd. Kloosterzande (K11); J. van Geel en C.

van Riel, afd. Ruchpen (R27); D. Koppenol en G. Storm, afd. Westland (W03);

Jubilarissen 65 jaar

W.H.Th. Theloozen, afd. Elst (E13); Dhr. W. Zijlstra, Groningen.

Leden van verdienste

J. de Koning, afd. Dordrecht (D05).

A.J.H. Rocks, Sibbe Valkenburg (421); S.L.J. Zuiderduin, Noordwijkerhout (N16); M. Richters, Veghel (E32); A.C.M. vd. Mosse- laar, Veghel (E32); M. van Esch, Gemert (G09); H.G. vd. Waal, Ridderkerk (H79); J. de Beukelaar, Zevenhuizen (Z25); H. van Ballegooy, Geleen (G31); J. van Vergeer Rijn (M35); H.J. van Barlingen, Amersfoort (S03); M. Haverkamp, Oud Gastel (F02); T.H. Okkersen, Heerlen (U09); A. van Dorsser, Best (B09); R. v.d. Leijgraaf, Helvoirt (V18).

Overledenen

A.P.M. Mureau, Raamsdonksveer (R28);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

+

IN MEMORIAM

foto: Piet Ooijen

P.J.F. (Hans) Klören

Op 2 december jongstleden bereikte ons het droevige bericht betreffende het overlijden van ons erelid P.J.F. (Hans) Klören.

Hans was een 'instituut' op het gebied van opleidingen. Met de wetten van Mendel en de toegepaste erfelijkheidsleer voor vogels ging Hans naar bed en stond er mee op. Hij was één van de belangrijke aanjagers van de ontwikkeling van standardeisen.

Hans was keurmeester tropische vogels & parkieten, docent, lid van de TC Tropische vogels en parkieten (o.a. secretaris) en jaren lang de "antwoordman" van de vraag en antwoord rubriek in Onze Vogels. (Co)Schrijver van boeken en artikelen over zebra-vinken.

Als oud militair was hij zeer gesteld op het juist uitvoeren van regels en afspraken. De keurmeester is het visitekaartje van de NBvV en wie slaagde voor de opleiding kreeg een persoonlijke les van Hans in het precies en foutloos opvouwen van de keurjas.

Onze gedachten zijn bij zijn familie en dierbaren.

Namens KMV en Hoofdbestuur

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A.J. Geritsen, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, M.J. Schout, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.G. Theloosen, W.A. Tolman, P. Ubachs, H. de Vos, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035- 6562027, E-mail: jvanbennekom@hetnet.nl

Penningmeester a.i.: Simon de Haan, tel. 06-48062098, E-mail: vogelhaan@kpnmail.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail robkristel@kpnmail.nl

Bestuurslid: Guido Ariessen, tel. 06-51014241, E-mail: gariessen@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 0478-562462, e-mail gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 17.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 19.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 450 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid te worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2026 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2026

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEÏNDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kalenderjaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per kalenderjaar opzegbaar. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Maskergoudvink***Pyrrhula erythaca erythaca***

© Henk de Vos

januari

Gezien de prachtige foto is een kleurenbeschrijving overbodig. Het vrouwtje is duidelijk bruiner met een minder opvallende borstkleur.

De maskergoudvink (*Pyrrhula erythaca*) is nauw verwant aan onze inheemse goudvink (*Pyrrhula pyrrhula*). Vroeger, toen we de goudvink (nog) niet mochten houden in onze volières, kwam deze tropische goudvinksoort nog redelijk voor in avicultuur.

In het begin van de negentiger jaren van de vorige eeuw is deze soort voor het eerst geïmporteerd. Het is een rustige vogel met een prachtig contrastrijk verenkleed. Geen wonder dat de soort erg populair werd.

Vandaag de dag zien we de maskergoudvink niet zo vaak meer in avicultuur. Van oorsprong afkomstig uit een

gebied dat zich uitstrekt van het zuidoosten van Tibet tot het noordwesten en noordoosten van China en Taiwan. Er komen nauwelijks nog vogels ons land binnen.

In het wild wordt de maskergoudvink aangetroffen in gemengde bossen (loof- en naaldbomen, sparrenbossen en moerasgebieden) op een hoogte van 2500 tot 4000 meter waar ze zich met name voeden met de zaden van bomen en struikgewas. Ze zoeken hun voeding met name vrij laag of op de bodem. Buiten de broedtijd leven ze in de vrije natuur in kleine groepjes. Aangezien de maskergoudvink in het wild op vrij grote hoogte leeft, betekent dat, dat deze vogels geen problemen zullen hebben met onze West-Europese temperaturen in de winter.

In hun natuurlijke habitat voeden deze vin-

kachtigen zich met boomzaden, bloesems en bladknoppen, onkruidzaden. Buiten de broedtijd leven ze in de vrije natuur in kleine groepjes. Daarnaast met kleine insecten en spinnen. Maar ook lusten de vogels allerlei soorten bessen. Een goudvinkenmengeling voldoet voor deze tropische goudvink prima.

Wanneer de maskergoudvinken jongen hebben voeren ze deze met in verhouding veel insecten: pinkies, witte meelwormen, buffalo wormpjes.

In de vrije natuur worden maskergoudvinken niet ernstig bedreigd.

Redactie

NK VOGEL 2026

GEANCELD

Helaas hebben we vanwege de maatregelen m.b.t. de vogelgriep onze Nederlandse Kampioenschappen noodgedwongen moeten cancelen.

Een grote teleurstelling voor ons allen. De vrijwilligers die er vele vrije uren in hebben gestoken, degenen die hebben ingeschreven of nog wilden inschrijven, speciaalclubs, de standhouders, sponsors en natuurlijk de liefhebbers die wilden komen genieten van de vogels.

Aan u allen, we gaan onze teleurstelling opzij zetten en in samenwerking met de Dieren Parade Noordshow de voorbereidingen voor NK Vogel 2027 starten.

Wij wensen u een gezond en voorspoedig 2026 en dat u mooie fok resultaten mag behalen. Welke wij op NK Vogel 2027 graag zullen bewonderen!

Happy 🌸 New 🌸 Year!